

Uradni list

Evropske unije

C 247

Zvezek 50

Slovenska izdaja

Informacije in objave

20. oktober 2007

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
IV	<i>Informacije</i>	
	INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE	
	Sodišče	
2007/C 247/01	Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v <i>Uradnem listu Evropske unije</i> UL C 235, 6.10.2007	1
V	<i>Objave</i>	
	SODNI POSTOPKI	
	Sodišče	
2007/C 247/02	Zadeva C-285/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. junija 2007 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG proti Finanzamt Stuttgart-Körperschaften	2
2007/C 247/03	Zadeva C-309/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 5. julija 2007 vložilo Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Nemčija) – Firma Baumann GmbH proti zvezni deželi Hessen	2
2007/C 247/04	Zadeva C-318/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) dne 11. julija 2007 – Hein Persche proti Finanzamt Lüdenscheid	3
2007/C 247/05	Zadeva C-326/07: Tožba, vložena 13. julija 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki	3

2007/C 247/06	Zadeva C-331/07: Tožba, vložena 16. julija 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki	4
2007/C 247/07	Zadeva C-336/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Hannover (Nemčija) dne 19. julija 2007 – Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG proti Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk	5
2007/C 247/08	Zadeva C-343/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. julija 2007 vložilo Corte d'appello di Torino (Italija) – Bavaria N.V. in Bavaria Italia s.r.l. proti Bayerischer Brauerbund e.V.	5
2007/C 247/09	Zadeva C-351/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 30. julija 2007 – CEPAS DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE proti Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Trasporti e della Navigazione in drugim	7
2007/C 247/10	Zadeva C-352/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA proti Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim	7
2007/C 247/11	Zadeva C-353/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – Sanofi Aventis SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	8
2007/C 247/12	Zadeva C-354/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – IFB Stroder Srl proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	9
2007/C 247/13	Zadeva C-355/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – Schering Plough SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim	10
2007/C 247/14	Zadeva C-356/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – Bayer SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute	11
2007/C 247/15	Zadeva C-357/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. julija 2007 vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – The Queen na predlog TNT Post UK Ltd proti The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs and Royal Mail Group Ltd	12
2007/C 247/16	Zadeva C-364/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Monomeles Protodikeio Kerkiras 2. avgusta 2007 – Vassilakis Spyridon in drugi proti Dimosu Kerkirasu	12
2007/C 247/17	Zadeva C-365/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. avgusta 2007 – Simesa SpA proti Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim	13
2007/C 247/18	Zadeva C-366/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. avgusta 2007 – Abbott SpA proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)	14
2007/C 247/19	Zadeva C-367/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. avgusta 2007 – Baxter SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim	15

2007/C 247/20	Zadeva C-371/07: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vestre Landsret (Danska) 6. avgusta 2007 – Danfoss A/S in AstraZeneca A/S proti Skatteministeriet	16
2007/C 247/21	Zadeva C-373/07 P: Pritožba, ki jo je 3. avgusta 2007 vložila družba Mebrom NV zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 22. maja 2007 v zadevi T-216/05, Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti	17
2007/C 247/22	Zadeva C-374/07 P: Pritožba, ki jo je 3. avgusta 2007 Mebrom NV vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat), razglašeno 22. maja 2007 v zadevi T-198/05, Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti	17
2007/C 247/23	Zadeva C-393/07: Tožba, vložena 9. avgusta 2007 – Italijanska republika proti Evropskemu parlamentu	18
2007/C 247/24	Zadeva C-395/07: Tožba, vložena 23. avgusta 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji	19
2007/C 247/25	Zadeva C-399/07: Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki	19
2007/C 247/26	Zadeva C-412/07: Tožba, vložena 7. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	20
2007/C 247/27	Zadeva C-417/07: Tožba, vložena 11. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	20
2007/C 247/28	Zadeva C-190/06: Sklep predsednika drugega senata Sodišča z dne 11. julija 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Belgacom Mobile SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications	20
2007/C 247/29	Zadeva C-330/06: Sklep predsednika Sodišča z dne 26. aprila 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski	21
2007/C 247/30	Zadeva C-51/07: Sklep predsednika Sodišča z dne 15. maja 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg	21

Sodišče prve stopnje

2007/C 247/31	Zadeva T-196/02: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – MTU Friedrichshafen proti Komisiji („Državne pomoči – Pomoč za prestrukturiranje – Odločba, s katero je odrejeno vračilo pomoči, ki je nezdružljiva s skupnim trgov – Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 – Solidarna odgovornost“)	22
2007/C 247/32	Zadeva T-68/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Olympiaki Aeroporia Ypiresies proti Komisiji (Državne pomoči – Pomoč za prestrukturiranje, ki jo je Helenska republika dodelila letalski družbi Olympic Airways – Odločba o razglasitvi pomoči za nezdružljivo s skupnim trgov in naložitvi njene izterjave – Zloraba pomoči – Nove pomoči – Dokazno breme – Pravica biti slišan – Merilo zasebnega upnika – Napačna ugotovitev dejanskega stanja – Očitna zmota pri presoji – Obrazložitev – Člen 87(1) in (3)(c) Uredbe ES)	22

2007/C 247/33	Zadeva T-259/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Nikolaou proti Komisiji (Nepogodbena odgovornost – Preiskava Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) glede člana Računskega sodišča – Razkritje podatkov – Varstvo osebnih podatkov – Vpogled v preiskovalni spis in poročila OLAF – Dovolj resna kršitev pravnih pravil, ki posameznikom dajejo pravice – Vzročna zveza – Škoda) 23	23
2007/C 247/34	Zadeva T-291/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano proti UUNT – Biraghi (GRANA BIRAGHI) („Znamka Skupnosti – Postopek razglasitve ničnosti – Besedna znamka Skupnosti GRANA BIRAGHI – Zaščita označbe porekla ‚grana padano‘ – Odsotnost generičnega značaja – Člen 142 Uredbe (ES) št. 40/94 – Uredba (EGS) št. 2081/92“) 23	23
2007/C 247/35	Zadeva T-348/03: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Koninklijke Friesland Foods proti Komisiji („Državne pomoči – Nizozemska ureditev davčnih pomoči – Dejavnost mednarodnega financiranja skupin podjetij – Odločba o razglasitvi neskladnosti ureditve pomoči s skupnim trgov – Prehodne določbe – Varstvo zaupanja v pravo – Načelo enakega obravnavanja – Dopustnost – Procesna sposobnost“) 24	24
2007/C 247/36	Zadeva T-25/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – González y Díez proti Komisiji („Državne pomoči – Pomoči, namenjene kritju izrednih stroškov prestrukturiranja – Umik prejšnje odločbe – Prenehanje veljavnosti Pogodbe ESPJ – Pristojnost Komisije – Neprekinjenost pravnega reda Skupnosti – Neobstoj bistvenih kršitev postopka – Varstvo legitimnih pričakovanj – Očitna napaka pri presoji“) 24	24
2007/C 247/37	Zadeva T-36/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – API proti Komisiji („Dostop do dokumentov – Vloge, ki jih je vložila Komisija v okviru postopkov pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje – Odločba, s katero je bil zavrnjen dostop“) 25	25
2007/C 247/38	Zadeva T-230/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Finska proti Komisiji (EKUJS – Jamstveni oddelek – Sistem nadzora pomoči na površino v določenih regijah – Izdatki, izključeni iz financiranja Skupnosti) 25	25
2007/C 247/39	Združeni zadevi T-239/04 in T-323/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Italija in Brandt Italia proti Komisiji („Državne pomoči – Zakonodaja, ki določa nujne ukrepe v korist zaposlovanja za podjetja v težavah – Odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da program državne pomoči ni združljiv s skupnim trgov, in naloženo vračilo plačane pomoči“) 26	26
2007/C 247/40	Zadeva T-249/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Combescot proti Komisiji (Javni uslužbenci – Uradniki – Psihično nadlegovanje – Obveznost nudenja pomoči – Karierno ocenjevalno poročilo za ocenjevalno obdobje 2001/2002 – Ničnostna tožba – Neobstoj procesnega upravičenja – Odškodninska tožba) 26	26
2007/C 247/41	Zadeva T-250/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Combescot proti Komisiji („Javni uslužbenci – Uradniki – Zapolnitev delovnega mesta vodje delegacije v Kolumbiji – Zavrnitev prijave – Ničnostna tožba – Neobstoj pravnega interesa – Odškodninska tožba“) 27	27

2007/C 247/42	Zadeva T-358/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Neumann proti UUNT (Oblika glave mikrofona) (Znamka Skupnosti – Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti v obliki glave mikrofona – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94) 27	27
2007/C 247/43	Zadeva T-363/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Koipe proti UUNT – Aceites del Sur (La Española) („Znamka Skupnosti – Prijava figurativne znamke Skupnosti ‚La Española‘ – Ugovor imetnika nacionalnih figurativnih znamk in znamk Skupnosti ‚Carbonell‘ – Zavrnitev ugovora – Prevladujoči elementi – Podobnost – Verjetnost zmede – Pristojnost spremeniti odločbo“) 28	28
2007/C 247/44	Zadeva T-448/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Trends („Arbitražna klavzula – Četrty okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti – Pogodbe glede projektov na področju telematskih aplikacij skupnega interesa – Neobstoj dokazil in neskladnost s pogodbenimi določili za del prijavljenih stroškov – Povračilo prejetih zneskov“) 28	28
2007/C 247/45	Zadeva T-449/04: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Trends („Arbitražna klavzula – Drugi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj – Pogodbe o projektih na področju informatike cestnega prometa in telekomunikacij – Neobstoj dokazil za del prijavljenih stroškov – Razveza pogodb – Iztekle pogodb“) 29	29
2007/C 247/46	Zadeva T-30/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Prym in Prym Consumer proti Komisiji („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Evropski trg za galanterijo (igle) – Razdelitev trga proizvodov – Razdelitev geografskega trga – Globa – Smernice o načinu določanja glob – Obveznost obrazložitve – Teža in trajanje kršitve – Obvestilo o ugodni obravnavi“) 29	29
2007/C 247/47	Zadeva T-36/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Coats Holdings in Coats proti Komisiji („Konkurenca – Omejevalni sporazumi – Evropski trg proizvodov pozamenterije (igle) – Razdelitev trga proizvodov – Geografska delitev trga – Presoja dokazov – Udeležba na sestankih – Tristranski sporazum – Globa – Teža in trajanje kršitve – Olajševalne okoliščine“) 30	30
2007/C 247/48	Zadeva T-60/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – UFEX in drugi proti Komisiji („Konkurenca – Zloraba prevladujočega položaja – Trg hitre pošte – Odločba o zavrnitvi pritožbe – Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe s strani sodišča Skupnosti – Ponovna obravnava in zavrnitev pritožbe – Javno podjetje“) 30	30
2007/C 247/49	Zadeva T-243/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Grčija proti Komisiji („EKUJS – Jamstveni oddelek – Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti – Poljščine – Oljčno olje – Finančna revizija – Rok 24 mesecev“) 31	31
2007/C 247/50	Zadeva T-304/05: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Cain Cellars proti UUNT (Peterokotnik) („Znamka Skupnosti – Prijava figurativne znamke Skupnosti v obliki peterokotnika – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Preprostost znaka“) 31	31

2007/C 247/51	Zadeva T-140/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Philip Morris Products proti UUNT (Oblika cigaretnih škatlic) („Znamka Skupnosti – Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti – Oblika cigaretnih škatlic – Zavrnitev registracije – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“) 32	32
2007/C 247/52	Zadeva T-141/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Glaverbel proti UUNT (Vzorec na površini stekla) (Znamka Skupnosti – Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja vzorec na površini stekla – Absolutni razlog za zavrnitev – Neobstoj dokaza o razlikovalnem učinku, pridobljenem z uporabo) 32	32
2007/C 247/53	Zadeva T-164/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – ColArt/Americas proti UUNT (BASICS) (Znamka Skupnosti – Prijava besedne znamke Skupnosti BASICS – Absolutni razlogi za zavrnitev – Neobstoj razlikovalnega učinka – Opisna znamka – Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 40/94 – Z rabo pridobljeni razlikovalni učinek – Člen 7(3) Uredbe št. 40/94) 33	33
2007/C 247/54	Zadeva T-184/06: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Internet Commerce Network in Dane-Elec Memory („Arbitražna klavzula – Pogodba sklenjena v okviru posebnega programa na področju tehnologij informacijske družbe (projekt Crossmarc) – Neizpolnitev pogodbe – Povračilo predplačila, ki ga je plačala Skupnost – Garancija na prvi poziv pri pogodbenih obveznostih – Postopek izdaje sodbe zaradi zaostanka“) 33	33
2007/C 247/55	Zadeva T-20/07 P: Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Chatziioannidou („Pritožba – Javni uslužbenci – Uradniki – Pokojnine – Razglasitev ničnosti odločb Komisije na prvi stopnji o izračunu pokojninske dobe – Prenos nacionalnih pokojninskih pravic“) 34	34
2007/C 247/56	Zadeva T-186/05: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. avgusta 2007 – SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji („Odškodninska tožba – Nepogodbena odgovornost – Konkurenca – Odločba Komisije, s katero je bila zavrnjena pritožba na podlagi člena 82 ES – Deloma očitno nedopustna in deloma očitno pravno neutemeljena tožba – Resničnost škode“) 34	34
2007/C 247/57	Zadeva T-46/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 28. avgusta 2007 – Galileo Lebensmittel proti Komisiji („Ničnostna tožba – Izvajanje domene „eu“ najvišje ravni – Registracija domene „galileo.eu“ – Uporaba, pridržana institucijam, organom in telesom Skupnosti – Procesno upravičenje – Nedopustnost“) 35	35
2007/C 247/58	Zadeva T-301/07: Tožba, vložena 5. avgusta 2007 – Lumenis proti UUNT (FACES) 35	35
2007/C 247/59	Zadeva T-310/07: Tožba, vložena 17. avgusta 2007 – gardeur proti UUNT – Blue Rose (g) 36	36
2007/C 247/60	Zadeva T-318/07: Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – National Association of Licensed Opencast Operators proti Komisiji 36	36
2007/C 247/61	Zadeva T-320/07: Tožba, vložena 24. avgusta 2007 – Jones in drugi proti Komisiji 37	37
2007/C 247/62	Zadeva T-324/07: Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – Plant in drugi proti Komisiji 38	38

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2007/C 247/63	Zadeva T-326/07: Tožba, vložena 30. avgusta 2007 – Cheminova in drugi proti Komisiji	38
2007/C 247/64	Zadeva T-327/07: Tožba, vložena 29. avgusta 2007 – Patrick Holding proti UUNT – Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)	39
2007/C 247/65	Zadeva T-329/07: Tožba, vložena 3. septembra 2007 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji	39
2007/C 247/66	Zadeva T-331/07: Tožba, vložena 7. septembra 2007 – Chupa Chups proti Komisiji	40
2007/C 247/67	Zadeva T-300/04: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 6. septembra 2007 – easyJet proti Komisiji	41
2007/C 247/68	Zadeva T-220/06: Sklep Sodišča prve stopnje z dne 5. septembra 2007 – JAKO-O proti UUNT – P.I. Fashion (JAKO-O)	41
Sodišče za uslužbence Evropske Unije		
2007/C 247/69	Zadeva F-68/07: Tožba, vložena 6. julija 2007 – Gering proti Europolu	42
2007/C 247/70	Zadeva F-78/07: Tožba, vložena 27. julija 2007 – Boudova in drugi proti Komisiji	42
2007/C 247/71	Zadeva F-81/07: Tožba, vložena 6. avgusta 2007 – Barbin proti Parlamentu	43
2007/C 247/72	Zadeva F-86/07: Tožba, vložena 25. avgusta 2007 – Marcuccio proti Komisiji	44
2007/C 247/73	Zadeva F-87/07: Tožba, vložena 31. avgusta 2007 – Marcuccio proti Komisiji	45
Popravki		
2007/C 247/74	Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-263/07 (UL C 223, 22.9.2007, str. 12)	46

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ IN ORGANOV EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE

(2007/C 247/01)

Zadnja objava Sodišča Evropskih skupnosti v Uradnem listu Evropske unije

UL C 235, 6.10.2007

Prejšnje objave

UL C 223, 22.9.2007

UL C 211, 8.9.2007

UL C 183, 4.8.2007

UL C 170, 21.7.2007

UL C 155, 7.7.2007

UL C 140, 23.6.2007

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 14. junija 2007 vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) – Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG proti Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

(Zadeva C-285/07)

(2007/C 247/02)

Jezik postopka: nemščina

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 5. julija 2007 vložilo Hessischer Verwaltungsgerichtshof (Nemčija) – Firma Baumann GmbH proti zvezni deželi Hessen

(Zadeva C-309/07)

(2007/C 247/03)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ernst & Young Deutsche Allgemeine Treuhand AG

Tožena stranka: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Vprašnji za predhodno odločanje

- 1) Ali člen 8(1) in (2) Direktive Sveta 90/434/EGS z dne 23. julija 1990 ⁽¹⁾ nasprotuje davčni ureditvi države članice, v skladu s katero prenos deležev ene kapitalske družbe EU v drugo kapitalsko družbo EU omogoča prenosniku samo takrat ohranitev knjigovodskih vrednosti prenesenih deležev, če je kapitalska družba prevzemnica tudi sama ovrednotila prenesene deleže na podlagi njihove knjigovodske vrednosti (t.i. „dvojni prenos knjigovodskih vrednosti“ („doppelte Buchwertverknüpfung“))?
- 2) Če je odgovor na to nikalen: Ali zgoraj omenjena ureditev v nasprotju s členoma 43 ES in 56 ES, čeprav se t.i. „dvojni prenos knjigovodskih vrednosti“ zahteva tudi pri prenosu deležev neke kapitalske družbe na kapitalsko družbo, ki je neomejeno davčno zavezana?

⁽¹⁾ UL L 225, str. 1.

Predložitevno sodišče

Hessischer Verwaltungsgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Firma Baumann GmbH

Tožena stranka: Zvezna dežela Hessen

Vprašnji za predhodno odločanje

1. Ali je nacionalni zakonodajalec pri uporabi možnosti iz člena 5(3) Direktive Sveta 85/73/EGS z dne 29. januarja 1985, ki jo je nadomestila Direktiva Sveta 96/43/ES z dne 26. junija 1996, in iz Priloge A k zadnje navedeni direktivi, Poglavje I, točka 4(a) glede povečanja standardnih zneskov pristojbin za posamezen obrat in točka 4(b) glede zaračunavanja posebne pristojbine, za pokrivanje dejanskih stroškov strogo vezan na strukturo pristojbin iz te Priloge A, Poglavje 1, točki 1 in 2 (a) (glede na vrsto živali, mlade in odrasle živali, klavno težo, itd.), ali pa ima pri določanju stopnje pristojbin na voljo možnost, da razlikuje med pregledi živali, zaklanih v velikih obratih, in ostalimi pregledi in da poleg tega znotraj teh dveh skupin določi padajočo stopnjo pristojbin glede na število omenjenih zakolov za določeno vrsto živali, samo pod pogojem, da to ustreza dejanskim stroškom?

2. Ali sme nacionalni zakonodajalec na podlagi navedenih določb določiti za zakole, ki se na zahtevo lastnika opravijo izven običajnega klavnega časa, sorazmeren dodatek k pristojbini za preglede živali, zaklanih med običajnim klavnim časom, kadar to ustreza dejanskim stroškom, ali morajo biti ti stroški vključeni v pavšalno (povišano) pristojbino za vse njene zavezanke?

Tožba, vložena 13. julija 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Italijanski republiki

(Zadeva C-326/07)

(2007/C 247/05)

Jezik postopka: italijansčina

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) dne 11. julija 2007 – Hein Persche proti Finanzamt Lüdenscheld

(Zadeva C-318/07)

(2007/C 247/04)

Jezik postopka: nemščina

Predložitev sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Hein Persche

Tožena stranka: Finanzamt Lüdenscheld

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali donacije državljana države članice v obliki predmetov za vsakdanjo uporabo organom, ki imajo sedež v drugi državi članici in so v slednji priznani kot splošno koristni, sodijo na področje uporabe prostega pretoka kapitala (člen 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti)?

- 2) Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je, glede na obveznost davčnih organov, da preverijo izjave davčnih zavezancev in glede na načelo sorazmernosti (člen 5(3) Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti), v nasprotju s prostim pretokom kapitala (člen 56 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti), če pravo države članice dobrodelnemu organu oprosti davek na donacije le če ima slednji sedež v tej državi članici?

- 3) Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:

Ali Direktiva 77/799/EGS davčnim organom držav članic nalaga obveznost, da pridobijo pomoč upravnih organov druge države članice, da bi preverili dejansko stanje, nastalo v tej drugi državi članici oziroma ali lahko davčni zavezanec na podlagi postopkovnih pravil njegove države nosi dokazno breme (objektivno dokazno breme) glede dejanskega stanja, nastalega v tujini?

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: L. Pignataro-Nolin in H. Støvlbæk, zastopnika)

Tožena stranka: Italijanska republika

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Italijanska republika z vključitvijo takih določb, kot so določbe člena 1.2 uredbe predsednika Sveta ministrov z dne 10. junija 2004 o določitvi meril za izvajanje posebnih pooblastil iz člena 2 uredbe-zakona z dne 31. maja 1994, št. 332, ki je bila spremenjena v zakon z dne 30. julija 1994 št. 474, ki je bil spremenjen s členom 4 (227)(a), (b) in (c) zakona o državnem proračunu št. 350/2004, ni izpolnila obveznosti iz členov 43 in 56 Pogodbe ES;

— Italijanski republiki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija meni, da merila iz člena 1.2 uredbe z dne 10. junija 2004 o izvajanju posebnih pooblastil, ki jih določa člen 4(227)(a),(b) in (c) zakona št. 350/2004 niso dovolj natančno določena oziroma jasna, da bi vlagatelj iz druge države članice lahko vedel, kdaj bodo uporabljena pooblastila iz člena 4(227)(a),(b) in (c) zakona št. 350/2004.

Posebna pooblastila iz točk (a), (b) in (c) pomenijo nasprotovanje temu, da bi vlagatelj prevzel pomembne deleže, ki predstavljajo najmanj 5 % glasovalnih pravic oziroma nižji odstotek, ki ga določi minister za gospodarstvo in finance, nasprotovanje sprejetju dogovorov in sporazumov med delničarji, ki imajo 5 % glasovalnih pravic oziroma nižji odstotek, ki ga določi minister za gospodarstvo in finance, in dajejo pravico veta na sprejetje sklepov o razpustitvi družbe, prenosu podjetja, združitvi, razdružitvi, prenosu sedeža družbe v tujino, spremembi poslovne dejavnosti; ta merila se nanašajo na vse sektorje, ki so navedeni v členu 4(227)(1) zakona (obramba, transport, telekomunikacija, energijski viri in druge javne službe).

Komisija v skladu s sodno prakso Sodišča (glej sodbe Komisija proti Španiji, C-463/00; Komisija proti Franciji, C-483/99; Komisija proti Belgiji, C-503/99; in Komisija proti Nizozemski, C-282/04 in C-293/04) torej meni, da zadevna ureditev presega tisto, kar je potrebno za zasledovanje javnih interesov, ki so določeni v členu 1.2 uredbe z dne 10. junija 2004, in da je v nasprotju s členoma 56 ES in 43 ES. Komisija meni, da bi bil namen nadzora bistvenih interesov države za sektorje, ki so urejeni s temi predpisi, kot na primer energijski, plinski in telekomunikacijski sektor, lahko dosežen s sprejetjem manj omejujočih regulativnih ukrepov dejavnosti kot na primer takih iz Direktive 2003/54/ES ⁽¹⁾ in Direktive 2003/55/ES ⁽²⁾ ali Direktive 2002/21/ES ⁽³⁾ in direktiv 2002/19/ES ⁽⁴⁾, 2002/20/ES ⁽⁵⁾, 2002/22/ES ⁽⁶⁾ in 2002/58/ES ⁽⁷⁾. Komisija meni, da naj bi poleg tega ista ureditev zagotavljala varstvo najmanjše nacionalne preskrbe in da ni vzročne zveze med potrebo po zagotavljanju preskrbe z energijo, zagotavljanju javnih služb in nadzorom nad lastniško strukturo oziroma upravo podjetja.

⁽¹⁾ UL L 176, str. 37.

⁽²⁾ UL L 176, str. 57.

⁽³⁾ UL L 108, str. 33.

⁽⁴⁾ UL L 108, str. 7.

⁽⁵⁾ UL L 108, str. 21.

⁽⁶⁾ UL L 108, str. 51.

⁽⁷⁾ UL L 201, str. 37.

Tožba, vložena 16. julija 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Helenski republiki

(Zadeva C-331/07)

(2007/C 247/06)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Tserepa-Lacombe in F. Erlbacher)

Tožena stranka: Helenska republika

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela vseh potrebnih ukrepov za odpravo velikega pomanjkanja

osebja v službah, ki v Grčiji izvajajo veterinarske preglede, kar lahko vpliva na pravilno in učinkovito izvajanje veterinarske zakonodaje Skupnosti, ni izpolnila obveznosti iz te zakonodaje;

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo Komisija Sodišču predlaga, naj ugotovi, da Helenska republika s tem, da ni sprejela upravnih ukrepov, zakonsko predpisanih, prvič, za prenos obveznosti iz člena 4(2)(c) Uredbe (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali (UL L 165, 30.4.2004, str. 1, spremenjena s popravkom iz UL L 191 z dne 28. maja 2004, str. 1, v nadaljevanju: Uredba 882/2004) in obveznosti zagotavljanja zadostnega števila ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja, da se omogoči učinkovito izvajanje uradnega nadzora ter, drugič, za prenos obveznosti, ki jo določajo določbe veterinarske zakonodaje Skupnosti glede financiranja osebja, potrebnega za izvajanje predpisanih veterinarskih pregledov, ni izpolnila obveznosti iz te zakonodaje.

Komisija meni, da veterinarska zakonodaja Skupnosti države članice zavezuje, da zagotovijo mnogo nadzorov in pregledov v zvezi z uporabo pogojev in zahtev, ki jih ta zakonodaja določa. Nekatere določbe, med drugim člen 4(2)(c), Uredbe 882/2004, torej določajo, da morajo imeti države članice zadostno število ustrezno usposobljenega in izkušenega osebja za izvajanje veterinarskih pregledov. Poleg tega mnoge izmed teh določb bodisi izrecno določajo, da je določene veterinarske preglede – katerih načini izvedbe so tudi bolj ali manj natančni – treba izvesti, bodisi opredeljujejo pogoje in zahteve, ki predhodno predvidevajo obstoj veterinarskih pregledov.

Vendar Komisija, sklicujoč se na številna poročila Urada za prehrano in veterino Komisije (FVO), poudarja, da ob izteku roka, določenega v obrazloženem mnenju, in celo po tem roku ter kljub trudu grških organov, Helenska republika ni sprejela vseh potrebnih ukrepov, da bi popravila napake, ki so ji očitane. Od leta 1998 je imel FVO veliko inšpekcijskih pregledov v Grčiji, v okviru katerih je ugotovil veliko pomanjkanje osebja v službah za uradni nadzor, ki ga določa zakonodaja Skupnosti, na vseh upravnih ravneh. Ugotovljeno pomanjkanje je bilo tako, da po mnenju strokovnjakov Komisije, uradnih nadzorov, ki so bili nepogrešljivi za zagotovitev učinkovite uporabe zakonodaje Skupnosti na področju zaščite živali, ni bilo mogoče izvesti, programi za boj in zaustavljanje bolezni živali niso bili končani, pravila za zaščito živali pa se niso spoštovala.

Priporočila, naslovljena na grške organe, se v večini niso izvedla ali pa so se izvedla pomanjkljivo. Poleg tega poročila izražajo zaskrbljujočo naravo uradnih nadzorov v Grčiji.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo
Verwaltungsgericht Hannover (Nemčija) dne 19. julija 2007
– Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co.
KG proti Niedersächsische Landesmedienanstalt für
privaten Rundfunk**

(Zadeva C-336/07)

(2007/C 247/07)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Hannover

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Kabel Deutschland Vertrieb und Service GmbH & Co. KG

Tožena stranka: Niedersächsische Landesmedienanstalt für privaten Rundfunk

Intervenienti: Norddeutscher Rundfunk in 39 drugih

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je predpis, kot je člen 37(1) zakona dežele Spodnja Saška o medijih (Niedersächsisches Mediengesetz), združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če je kabelski operater prisiljen, da v več kot polovico razpoložljivih kanalov, ki se trajno uporabljajo analogno, vključi programe, ki se sicer – čeprav v primeru dežele Spodnja Saška ne povsod – že z uporabo tehnologije DVB-T standard oddajajo prizemno?
2. Ali je predpis, kot je člen 37(1) zakona dežele Spodnja Saška o medijih, združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če je kabelski operater prisiljen tudi na

tistih področjih zvezne dežele vključiti televizijske programe v svoja analogna kabelska omrežja, kjer bi lahko končni kabelski uporabnik v vsakem primeru s pomočjo zemeljske antene in dekoderja sprejemal televizijske programe z uporabo tehnologije DVB-T standard?

3. Ali je pod pojmom „televizijske storitve“ v smislu člena 31 (1), prvi stavek, Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES treba razumeti tudi ponudnike medijskih storitev oziroma televizijske medije, kot je npr. televizijska prodaja?
4. Ali je predpis, kot je člen 37(2) zakona dežele Spodnja Saška o medijih, združljiv s členom 31(1) Direktive o univerzalnih storitvah 2002/22/ES, če mora v primeru pomanjkanja kanalov pristojni nacionalni organ določiti vrstni red prosilcev, kar ima za posledico polno zasedenosti kanalov, ki so na razpolago kabelskemu operaterju?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. julija 2007 vložilo Corte d'appello di Torino (Italija) – Bavaria N.V. in Bavaria Italia s.r.l. proti Bayerischer Brauerbund e.V.

(Zadeva C-343/07)

(2007/C 247/08)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Corte d'appello di Torino

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Bavaria N.V. in Bavaria Italia s.r.l.

Tožena stranka: Bayerischer Brauerbund e.V.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1) Ali je Uredba Sveta ES št. 1347/2001 (¹) z dne 28. junija 2001 nična, morebiti tudi zaradi ničnosti, ki izhaja iz drugih aktov, iz naslednjih vidikov:

Kršitev splošnih načel

- ker je člen 1(1) v zvezi s Prilogo I k Uredbi EGS št. 2081/1992 ⁽²⁾ v delu, v katerem dopušča registracijo geografskih označb v zvezi s „pivom“, ki je alkoholna pijača in ki je (napačno) vključena v navedeni Prilogi I med „živila“ iz člena 1(1) in ni zajeta v „kmetijskih proizvodih“ iz Priloge I Pogodbe ES in iz členov 32 (prej 38) in 37 (prej 43) ES, na katere se je Svet oprl za sprejetje Uredbe EGS št. 2081/1992, ničen;
- ker je člen 17 Uredbe EGS št. 2081/1992 v delu, kjer določa hiter postopek registracije, ki lahko bistveno omeji in prejudicira pravice zainteresiranih subjektov, saj ne predvideva pravice ugovora in očitno krši načeli preglednosti in pravne varnosti in to zlasti glede na zapletenost postopka registracije same IGP „Bayerisches Bier“, ki je trajala več kot sedem let, in sicer od 1994 do 2001, in glede na izrecno priznanje v uvodni izjavi 13 Uredbe ES št. 692/2003 ⁽³⁾, katere člen 15 je zaradi zgoraj navedenih razlogov razveljavil člen 17 Uredbe EGS št. 2081/1992, ničen;

Neizpolnjevanje formalnih pogojev

- ker označba „Bayerisches Bier“ ne izpolnjuje zahtevanih pogojev iz člena 17 Uredbe št. EGS št. 2081/1992, da bi lahko bila registrirana po poenostavljenem postopku, ki ga določa ta določba, ker ta označba v trenutku predložitve zahteve za registracijo v Nemčiji ni bila „pravno zaščitena“ niti „uveljavljena z uporabo“.
- ker niti nemška vlada, pred predložitvijo zahteve za registracijo Komisiji, niti sama Komisija, po prejemu zahteve, ni pravilno preučila izpolnjevanja pogojev za registracijo označbe „Bayerisches Bier“, kar je v nasprotju s sodno prakso Sodišča (sodba z dne 6. decembra 2001 v zadevi Kuhre Spreewalder Gurken, C-269/99);
- ker nemška vlada zahteve za registracijo označbe „Bayerisches Bier“ v skladu s členom 17(1) Uredbe EGS št. 2081/92 ni vložila pravočasno (v šestih mesecih od začetka veljavnosti uredbe), saj je bilo v zahtevi, ki jo je predlagateljica najprej vložila, predvidenih osem različnih označb, z možnostjo naknadnih in nedoločenih različic, ki so se zgolj stekale k trenutni enotni označbi „Bayerisches Bier“, medtem ko je končni rok 24. januar 1994 že davno potekel;

Neizpolnjevanje vsebinskih pogojev

- ker označba „Bayerisches Bier“ ne izpolnjuje vsebinskih pogojev iz člena 2(2)(b) Uredbe EGS št. 2081/1992 za namen registracije kot zaščitene geografske označbe, upoštevajoč generičnost te označbe, ki je zgodovinsko označevala pivo, ki je bilo pridelano po posebni metodi pridelave, ki izvira iz Bavarske iz 19. stoletja in ki se je torej razširila po preostali Evropi in po celem svetu (tako imenovana „bavarska metoda“ z nizko fermentacijo), ki je tudi danes v določenih evropskih jezikih (danščina, švedščina, finščina) generični pojem za pivo in ki lahko v vsakem primeru samo in generično pomeni „pivo, ki je pridelano na nemškem Bavarskem“ kakršnekoli vrste izmed zelo številnih in različnih obstoječih vrst, ne da bi bilo mogoče določiti „neposredno povezavo“ (sodba Sodišča z dne 7. novembra 2000 v zadevi Warsteiner, C-312/98) med določeno kakovostjo, slovesom ali drugimi značilnostmi proizvoda (pivo) in njegovim posebnim geografskim poreklom (Bavarska), ne da bi šlo za „izjemne primere“, ki so določeni v zgoraj navedeni določbi za odobritev registracije geografske označbe, ki zajema ime določene dežele;
- ker je, upoštevajoč presojo iz prejšnjega odstavka, označba „Bayerisches Bier“ „generična“ označba, ki sama po sebi, ne more biti predmet registracije v smislu členov 3(1) in 17(2) Uredbe ES št. 2081/92.
- ker označba „Bayerisches Bier“ ne bi smela biti registrirana v smislu člena 14(3) Uredbe EGS št. 2081/92, saj lahko „Bayerisches Bier“, upoštevajoč „sloves, poznanost in trajanje uporabe“ znamk Bavaria, „potrošnika zapelje v zmoto glede resnične identitete proizvoda“;
- 2) podredno, če bo ugotovljeno, da je prvo vprašanje nedopustno ali neutemeljeno, ali je treba Uredbo Sveta ES št. 1347/2001 z dne 28. junija 2001 razlagati tako, da priznanje IGP „Bayerisches Bier“, ki je tam zajeta, ne škoduje veljavnosti in uporabi prej obstoječih znamk tretjih oseb, v kateri je beseda „Bavaria“.

⁽¹⁾ UL L 182, str. 3.⁽²⁾ UL L 208, str. 1.⁽³⁾ UL L 99, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 30. julija 2007 – CEPAV DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE proti Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei

Transporti e della Navigazione in drugim

(Zadeva C-351/07)

(2007/C 247/09)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: CEPAV DUE – Consorzio ENI per l'Alta Velocità, Consorzio COCIV, Consorzio IRICAV DUE

Tožene stranke: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dei Transporti e della Navigazione in drugi

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je določba člena 12 uredbe-zakona z dne 31. januarja 2007 št. 7, ki je skupaj s spremembami postal člen 13 zakona št. 40 z dne 2. aprila 2007, v delu, v katerem določa preklic koncesij za gradnjo v tem sklepu navedenih železniških odsekov za velike hitrosti, ki se razteza na pogodbe, sklenjene z glavnimi izvajalci, in v delu, v katerem omejuje priznano odškodnino v korist slednjih, kot določa odstavek 8-duodevices, v nasprotju z določbami členov 43, 49 in 56 Pogodbe in s skupnostnima načeloma pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, kot je navedeno v točki 5 obrazložitve.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA

proti Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim

(Zadeva C-352/07)

(2007/C 247/10)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: A. Menarini Industrie Farmaceutiche Riunite Srl, F.I.R.M.A. Srl, Laboratori Guidotti SpA, Istituto Lusofarmaco d'Italia SpA, Malesi Istituto Farmacobiologico SpA, Menarini International Operations Luxembourg SA

Tožena stranka: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?
4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?
5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija)
31. julija 2007 – Sanofi Aventis SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Zadeva C-353/07)

(2007/C 247/11)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitev sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Sanofi Aventis SpA

Tožena stranka: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se šteje, da je obveznost navedbe objektivnih in preglednih meril, ki omogočajo nadzor nad delovanjem zadevnih pristojnih organov (za obdobje do 31. decembra 2006) in zakonodajalca (od 1. januarja 2007) v celoti izpolnjena z navedbo zahtev, povezanih z zgornjo mejo izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katere je pristojna vsaka država članica, in z njeno omejitvijo, in zlasti podatkov v zvezi z vsemi izdatki za zdravstveno varstvo oziroma natančneje s samimi izdatki za farmacevtske izdelke?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 31. julija 2007 – IFB Stroder Srl proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Zadeva C-354/07)

(2007/C 247/12)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IFB Stroder Srl

Tožena stranka: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija)
31. julija 2007 – Schering Plough SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim

(Zadeva C-355/07)

(2007/C 247/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Schering Plough SpA

Tožena stranka: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdra-

vilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija)
31. julija 2007 – Bayer SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute

(Zadeva C-356/07)

(2007/C 247/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bayer SpA

Toženi stranki: Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in Ministero della Salute

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in

farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 31. julija 2007 vložilo High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) – The Queen na predlog TNT Post UK Ltd proti The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs and Royal Mail Group Ltd

(Zadeva C-357/07)

(2007/C 247/15)

Jezik postopka: angleščina

Predložitveno sodišče

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TNT Post UK Ltd

Tožena stranka: The Commissioners of Her Majesty's Revenue & Customs

Zainteresirana stranka: Royal Mail Group Ltd

Vprašanja za predhodno odločanje

1) a) Kako je treba razlagati izraz „javne poštne službe“ iz člena 13A(1)(a) Šeste direktive DDV (Direktiva 77/388/EGS) (¹) (sedaj člen 132(1)(a) Direktive 2006/112 (²))?

b) Ali na razlago tega izraza vpliva dejstvo, da so bile poštne storitve v državi članici liberalizirane, da ni nobenih re-

zviranih storitev v smislu Direktive sveta 97/67/ES (³), kot je bila spremenjena, in da je bil Komisiji v skladu z to direktivo sporočen en izvajalec določen za opravljanje univerzalnih storitev (v Združenem kraljestvu je to Royal Mail)?

c) Ali v okoliščinah tega primera (kot so navedene v točki b) zgoraj) ta izraz zajema

(i) zgolj edinega izvajalca določenega za opravljanje univerzalnih storitev (v Združenem kraljestvu je to Royal Mail) ali

(ii) tudi zasebnega izvajalca poštних storitev (kot je TNT Post)?

2) Ali je treba v okoliščinah tega primera člen 13A(1)(a) Šeste direktive o DDV (sedaj člen 132(1)(a) Direktive 2006/112) razlagati tako, da od držav članic zahteva oziroma jim dovoli, da oprostijo plačila davka vse poštne storitve, ki jih opravljajo „javne poštne službe“?

3) Če države članice morajo oziroma lahko oprostijo plačila davka določene ne pa vseh storitev, ki jih opravljajo „javne poštne službe“, na podlagi kakšnega merila se te storitve določijo?

(¹) Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

(²) Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1).

(³) Direktiva 97/67/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. decembra 1997 o skupnih pravilih za razvoj notranjega trga poštних storitev v Skupnosti in za izboljšanje kakovosti storitve (UL L 15, str. 14).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Monomeles Protodikeio Kerkyras 2. avgusta 2007 – Vassilakis Spyridon in drugi proti Dimosu Kerkyrasu

(Zadeva C-364/07)

(2007/C 247/16)

Jezik postopka: grščina

Predložitveno sodišče

Monomeles Protodikeio Kerkyras

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Vassilakis Spyridon in drugo

Tožena stranka: Dimos Kerkyras

delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, 10.7.1999, str. 43), združljivo, da o možnosti preoblikovanja pogodb za določen čas v pogodbe za nedoločen čas brez izjeme dokončno odloči organ z imenom Anotato Symvoulío Epilogis Prosopikou (ASEP)?

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora nacionalno sodišče svoje nacionalno pravo razlagati kar najbolj skladno z v nacionalno pravo prepoznano preneseno direktivo a) od trenutka uveljavitve direktive ali b) od trenutka neizrabljenega roka za njen prenos v nacionalno pravo ali c) od trenutka uveljavitve nacionalnega izvedbenega ukrepa?
2. Ali določba 5(1), prvi stavek, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, 10.7.1999, str. 43), pomeni, da je objektivni razlog za nepretrgano obnovev ali sklenitev pogodb o zaposlitvi za določen čas, poleg razlogov, povezanih z naravo, vrsto ali značilnostmi dela, ki se dodeli, in drugih podobnih razlogov, lahko dejstvo, da določba zakona ali uredbe predpisuje izključno sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas?
3. Ali je določbo 5(1), prvi stavek, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, 10.7.1999, str. 43), mogoče razlagati tako, da [se] v skladu z njo [ne uporabijo] nacionalni predpisi, ki določajo, da se pogodbe o zaposlitvi ali delovnih razmerjih za določen čas za zaporedne štejejo le, če med njimi ni obdobja, daljšega od treh (3) mesecev in da mora z njimi v korist delavca uvedena domneva za priznanje zaporednih pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerjih za določen čas kot pogodb za nedoločen čas, nujno temeljiti na omenjeni predpostavki?
4. Ali je z načelom učinkovitosti iz prava Skupnosti in namenom določbe 5(1), prvi stavek, Okvirnega sporazuma o delu za določen čas, sklenjenega med ETUC, UNICE in CEEP, ki je sestavni del Direktive Sveta 1999/70 (UL L 175, 10.7.1999, str. 43) združljivo, da se v skladu z nacionalno določbo člena 21 zakona št. 2190/1994 pogodbe o zaposlitvi za določen čas, ki se za določen čas sicer sklepajo za kritje izrednih oziroma sezonskih potreb delodajalca, dejansko pa so namenjene za kritje stalnih in trajnih potreb delodajalca, ne smejo preoblikovati v pogodbe za nedoločen čas?
5. Ali je z načelom učinkovitosti iz prava Skupnosti in namenom določbe 5(1), prvi stavek, Okvirnega sporazuma o

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija)
2. avgusta 2007 – Simesa SpA proti Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim

(Zadeva C-365/07)

(2007/C 247/17)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Simesa SpA

Tožena stranka: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS ⁽¹⁾], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. avgusta 2007 – Abbott SpA proti Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(Zadeva C-366/07)

(2007/C 247/18)

Jezik postopka: italijanščina

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Abbott SpA

Toženi stranki: Ministero della Salute in Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS ⁽¹⁾], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Italija) 2. avgusta 2007 – Baxter SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugim

(Zadeva C-367/07)

(2007/C 247/19)

Jezik postopka: italijanščina

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predložitevno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Baxter SpA

Tožene stranka: Baxter SpA proti Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) in drugi

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Po določbah členov 2 in 3 [Direktive 89/105/EGS (¹)], ki urejajo razmerje med upravnimi organi države članice in farmacevtskimi podjetji – tako, da je določitev cene za zdravilo ali povišanje cene zdravila izvedeno na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo [slednja], vendar le, če to odobrijo pristojni organi, torej na podlagi dialoga med podjetji samimi in organi, pristojnimi za nadzor nad izdatki za farmacevtske izdelke – je v členu 4(1) določena „zamrznitev cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil“, ki je zamišljena kot splošen ukrep, da je treba vsaj enkrat na leto opraviti pregled, da se ugotovi, ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nadaljevanje zamrznitve.

Ta določba daje pristojnim organom rok 90 dni od začetka pregleda, v katerem morajo ti objaviti, kakšna bodo povišanja ali znižanja cen, če sploh.

Ali se taka določba v delu, ki določa „znižanja cen, če sploh“, razlaga tako, da je poleg splošnega ukrepa zamrznitve cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil dovoljen tudi drug

splošen ukrep znižanja cen vseh zdravil ali določenih kategorij zdravil, ali se besede „znižanja cen, če sploh“ nanašajo izključno na zdravila, ki so že predmet zamrznitve cen?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Vestre Landsret (Danska) 6. avgusta 2007 – Danfoss A/S in AstraZeneca A/S proti Skatteministeriet

(Zadeva C-371/07)

(2007/C 247/20)

Jezik postopka: danščina

2. Ali se člen 4(1) v delu, kjer pristojnim organom države članice v primeru zamrznitve cen nalaga, da vsaj enkrat na leto opravijo pregled, da ugotovijo ali makroekonomske okoliščine upravičujejo nespremenjeno nadaljevanje zamrznitve, razlaga tako, da je mogoče tak ukrep, če je odgovor na prvo vprašanje, da je znižanje cen dovoljeno, uporabiti celo večkrat v enem samem letu in to ponavljati v več letih (od 2002 do 2010)?

3. Ali je na podlagi zgoraj navedenega člena 4, če ga beremo v povezavi z uvodnimi izjavami, ki so usmerjene k prvotnemu cilju ukrepov, ki je „pospeševanje javnega zdravja z zagotavljanjem razpoložljivosti ustrezne preskrbe z zdravili po razumni ceni in preprečevanje odstopanj pri takšnih ukrepih, ki lahko ovirajo ali izkrivljajo promet z zdravili v Skupnosti“, dovoljeno sprejetje ukrepov, ki se sklicujejo bolj na ocenjeno ekonomsko vrednost izdatkov kot pa na določeno vrednost (vprašanje se nanaša na oba primera)?

4. Ali se morajo zahteve, povezane s spoštovanjem zgornjih mej izdatkov za farmacevtske izdelke, za določitev katerih je pristojna vsaka država članica, nanašati izključno na izdatke za farmacevtske izdelke, ali imajo države članice diskrecijsko pravico, da upoštevajo tudi podatke v zvezi z drugimi izdatki za zdravstveno varstvo?

5. Ali je treba načeli preglednosti in sodelovanja zadevnih podjetij pri ukrepih zamrznitve ali splošnega znižanja cen zdravil, ki izhajata iz Direktive, razlagati tako, da je vedno in za vsak primer treba določiti možnost odstopanja od cene, ki je določena, (člen 4(2) Direktive) in možnost konkretnega sodelovanja podjetja, ki zaprosi za odstopanje, pri čemer morajo posledično upravni organi obrazložiti morebitno zavrnitev?

(¹) Direktiva Sveta 89/105/EGS z dne 21. decembra 1988 v zvezi s preglednostjo ukrepov, ki urejajo določanje cen zdravil za človeško uporabo in njihovo vključitev v področje nacionalnih sistemov zdravstvenega zavarovanja (UL L 40, str. 8).

Predložitveno sodišče

Vestre Landsret

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Danfoss A/S in AstraZeneca A/S

Tožena stranka: Skatteministeriet

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba člen 17(6), drugi pododstavek, Šeste direktive (¹) razlagati tako, da je pravica države članice zavrniti pravico do odbitka davka na dodano vrednost za nabavo v zvezi s postrežbo poslovnih partnerjev in zaposlenih v menzi podjetja na sestankih pogojena s tem, da je v nacionalni zakonodaji, preden je začela veljati direktiva, obstajala pravna podlaga za to zavrnitev in da so to pravno podlago davčni organi v praksi uporabljali, da bi zavrnili pravico do odbitka davka na dodano vrednost za to nabavo?

2) Ali dejstvo, da a) menze, ki so jih upravljala podjetja, v skladu z nacionalno zakonodajo na področju DDV, ki velja v zadevni državi članici, pred prenosom Šeste direktive leta 1978 niso bile predmet DDV, b) nacionalni predpisi o omejitvi odbitka s prenosom Šeste direktive niso bili spremenjeni, in c) da je bilo mogoče pravila o omejitvi odbitka za ta podjetja upoštevati izključno zaradi okoliščine, da so menze, ki so jih upravljala podjetja, postale predmet DDV med prenosom Šeste direktive, vpliva na odgovor na prvo vprašanje?

3) Ali je izključitev od pravice do odbitka „ohranila“ pomen v smislu člena 17(2), drugi pododstavek, Šeste direktive, če je pravica do odbitka za sporne stroške od prenosa Šeste direktive leta 1978 in do 1999 obstajala zaradi upravne prakse, kot je ta v obravnavani zadevi?

- 4) Ali je treba člen 6(2)(a) in (b) Šeste direktive razlagati tako, da se ta določba nanaša na brezplačno postrežbo poslovnih partnerjev podjetja v menzi podjetja na sestankih, ki potekajo v podjetju?
- 5) Ali je treba člen 6(2)(a) in (b) Šeste direktive razlagati tako, da se ta določba nanaša na brezplačno postrežbo zaposlenih v podjetju v menzi podjetja na sestankih, ki potekajo v podjetju?

(¹) Šesta direktiva Sveta 77/388/EGS z dne 17. maja 1977 o usklajevanju zakonodaje držav članic o prometnih davkih – Skupni sistem davka na dodano vrednost: enotna osnova za odmero (UL L 145, str. 1).

Pritožba, ki jo je 3. avgusta 2007 vložila družba Mebrom NV zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat) z dne 22. maja 2007 v zadevi T-216/05, Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-373/07 P)

(2007/C 247/21)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Mebrom NV (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razglasi to pritožbo za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi sodbo Sodišča prve stopnje z dne 22. maja 2007 v zadevi T-216/05;
- razglasi zahteve pritožnice v zadevi T-216/05 za dopustne in utemeljene;
- ugotovi predlogu za razglasitev ničnosti na prvi stopnji ali, podredno, vrne zadevo v ponovno odločanje Sodišču prve stopnje; in
- Komisiji Evropskih skupnosti naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica trdi, da Sodišče prve stopnje (v nadaljevanju: SPS) ni zagotovilo spoštovanja prava pri razlagi in uporabi skupnostnega prava, kot določa člen 220 ES. Z izpodbijano sodbo je bil zavrnjen predlog za razglasitev ničnosti na podlagi napačne razlage in uporabe členov 3, 4, 5, 6 in 7 Uredbe št. 2037/2000 (¹). Dalje, sodba ni bila zadostno in dosledno obrazložena in je vsebovala vrsto pravnih napak in izkrivljanj predloženih dejstev. Pritožnica zatrjuje, da je SPS napačno menilo, da je tožena stranka lahko odločila, da se uvoznikom ne bodo več dodeljevale uvozne kvote, temveč da iz člena 7 Uredbe izhaja, da se bodo od leta 2005 kvote dodeljevale zgolj zaplinjevalcem (ki so, za razliko od uvoznikov, uporabniki). SPS je razsodilo, da je imela tožena stranka na podlagi člena 7 Uredbe št. 2037/2000 možnost, da tako odloči. Pritožnica poleg tega trdi, da SPS ni ustrezno presodilo, ali je tožena stranka v zvezi s tem svojo domnevno diskrecijsko pravico pravilno uporabila. SPS prav tako ni ugotovilo, da je tožena stranka ravnala *ultra vires* in dalje ni pravilno presodilo in obravnavalo tega, ali je tožena stranka kršila legitimna pričakovanja pritožnice. Nazadnje, SPS naj tudi ne bi popolnoma in ustrezno odločilo o trditvah tožeče stranke, ki jih je navedla v tožbi.

(¹) Uredba (ES) št. 2037/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. junija 2000 o snoveh, ki tanjšajo ozonski plašč (UL L 244, str. 1).

Pritožba, ki jo je 3. avgusta 2007 Mebrom NV vložil zoper sodbo Sodišča prve stopnje (drugi senat), razglašeno 22. maja 2007 v zadevi T-198/05, Mebrom NV proti Komisiji Evropskih skupnosti

(Zadeva C-374/07 P)

(2007/C 247/22)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Mebrom NV (zastopnika: K. Van Maldegem in C. Mereu, odvetnika)

Druga stranka v postopku: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi pritožnice:

- To pritožbo naj se razglasi za dopustno in utemeljeno;
- razveljavi naj se sodba Sodišča prve stopnje z dne 22. maja 2007 v zadevi T-198/05;
- predloge tožeče stranke v zadevi T-198/05 naj se razglasi za dopustne in utemeljene;
- ugotovi naj se odškodninskemu zahtevku tožeče stranke na prvi stopnji ali, podredno, zadevo vrne Sodišču prve stopnje, da o njej ponovno meritorno razsodi; in
- toženi stranki naj naloži plačilo stroškov obeh postopkov.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica predlaga razveljavitev izpodbijane sodbe zaradi naslednjih razlogov:

Izkrivljanje dejstev in dokazov ter očitna zmotna pri pravni presoji dejstev:

- Napačna presoja vprašanj in odgovorov, ki so bili v obliki vprašalnikov predloženi kot dokazi;
- Napačna presoja vprašalnikov glede sezonske rabe metilbromida;
- Neupoštevanje vrednosti prometa, ki jo je predložila pritožnica in očitno zmotno enačenje med vrednostmi prometa in uvoza, ki sta jih predložili pritožnica oziroma tožena stranka;
- Nepravilna ocene prometa;
- Protislovja in neskladnosti pri pravni presoji dejstev;
- Odsotnost presoje vseh dokazov skupaj.

Napačna uporaba pravne zahteve za dokaz dejanske škode:

- Enačenje obstoja škode z njenim obsegom;
- Enačenje preučitve obstoja škode s preučitvijo vzročne zveze;
- Zahteva dokaza o neizmišljenosti škode;

Sodišče prve stopnje je pritožnici naložilo nesorazmerno in neupravičeno dokazno breme.

Nedoslednost v sklepanju.

Kršitev postopka pri uporabi pravnega standarda glede predložitve novih dokazov v postopku.

Kršitev pravic obrambe, pravice do poštenega zaslišanja in enakosti orožij.

Tožba, vložena 9. avgusta 2007 – Italijanska republika proti Evropskemu parlamentu

(Zadeva C-393/07)

(2007/C 247/23)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Italijanska republika (zastopnika: I. M. Braguglia, zastopnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predloga tožeče stranke:

- Sklep Evropskega parlamenta z dne 24. maja 2007 P6_TA-PROV(2007)0209, notificiran 28. maja 2007, o preverjanju veljavnosti mandata Beniamina Donnicija, naj se razglasi za ničnega.
- Evropskemu parlamentu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožba vsebuje pet tožbenih razlogov.

S prvim tožbenim razlogom italijanska vlada zatrjuje kršitev pravne norme in se sklicuje na člene 6 (prej 4), 8 (prej 7), 12 (prej 11), 13 (prej 12) Sklepa 76/787/ESPJ, EGS, Euratom, o Aktu o uvedbi splošnih neposrednih volitev članov Evropskega parlamenta z dne 20. septembra 1976 (Akt iz leta 1976), kot je bil nazadnje spremenjen s Sklepom z dne 25. junija št. 2002/772/ES/Euratom ⁽¹⁾, ter na člen 6 EU. Evropski parlament pri preverjanju veljavnosti mandatov poslancev namreč ne more preverjati zakonitosti nacionalnih volilnih postopkov in mora predvsem upoštevati izide teh objavljenih volilnih postopkov. Prepoved obveznih navodil poslancem, določena s členom 6 Akta iz leta 1976, nima nobene povezave z izrecno odpovedjo neizvoljenega kandidata, da nasledil izvoljenega kandidata, ki je prenehal izvajati svojo funkcijo.

Z drugim tožbenim razlogom italijanska vlada zatrjuje kršitev pravne norme in se sklicuje na člen 2 Statuta poslancev Evropskega parlamenta, ki je bil sprejet s Sklepom 2005/684/ES ⁽²⁾, Euratom, z dne 28. septembra 2005. Te določbe bodo namreč začele veljati šele z mandatno dobo 2009, in se nanašajo predvsem na poslance, ki opravljajo funkcijo ter zato nimajo nobene povezave z namenom presoje odpovedi neizvoljenega kandidata, da nasledi izvoljenega kandidata, ki je prenehal opravljati funkcijo.

S tretjim tožbenim razlogom italijanska vlada zatrjuje kršitev pravne norme in se sklicuje na člen 199 ES ter na člena 3 in 4 del Poslovnika Evropskega parlamenta. Te določbe urejajo predvsem notranje postopke Parlamenta, ki med drugim preverja veljavnost mandatorov, zato pa nima pristojnosti glede preverjanja pravilnosti nacionalnih volilnih postopkov, niti glede nasledstva neizvoljenih kandidatov na mesto izvoljenih kandidatov, ki so prenehali opravljati funkcijo.

S četrtim tožbenim razlogom italijanska vlada zatrjuje kršitev pravne norme in se sklicuje na člene 6 EU, 10 in 230 ES. Evropski parlament naj ne bi smel neupoštevati pravnomočne sodbe italijanskega Consiglio di Stato, s katero je bila ugotovljena zakonitost izvolitve B. Donnicija. Evropski parlament naj bi lahko kvečjemu lahko vložil ugovor tretjega. V vsakem primeru je sklep Evropskega parlamenta v nasprotju s splošnim načelom *res iudicata*, ki je skupno vsem državam članicam.

S petim tožbenim razlogom italijanska vlada zatrjuje pomanjkanje obrazložitve izpodbijanega sklepa. V njem niso navedena dejstva, iz katerih je Evropski parlament sklepal, da odpoved g. Occhetta, da nasledi g. Di Pietra, ni bila izraz svobodne volje.

⁽¹⁾ UL L 283, str. 1.

⁽²⁾ UL L 262, str. 1.

Tožba, vložena 23. avgusta 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Zvezni republiki Nemčiji

(Zadeva C-395/07)

(2007/C 247/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Wils in H. Kraemer, zastopnika)

Tožena stranka: Zvezna republika Nemčija

Predlogi tožeče stranke:

- Zvezna republika Nemčija je s tem, da ni sprejela zakonov in drugih potrebnih predpisov, potrebnih za prenos Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/48/ES z dne 29. aprila 2004 o uveljavljanju pravic intelektualne lastnine ⁽¹⁾ oziroma o teh predpisih ni obvestila Komisije, kršila obveznosti iz te direktive;
- Zvezni republiki Nemčiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive naj bi se iztekel 29. aprila 2006.

⁽¹⁾ UL L 157, str. 45, in UL L 195, str. 16.

Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Portugalski republiki

(Zadeva C-399/07)

(2007/C 247/25)

Jezik postopka: portugalsčina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: A. Szmytkowska in M. Romão, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika

Predlogi tožeče stranke

- ugotovi naj se, da Portugalska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo Komisije 2005/6/ES ⁽¹⁾ z dne 26. januarja 2005 o spremembi Direktive 71/250/EGS glede poročanja in razlage rezultatov analiznega preskušanja, zahtevanih po Direktivi 2002/32/ES in da sprejetih predpisov v nobenem primeru ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;
- Portugalski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive se je iztekkel 16. februarja 2006.

⁽¹⁾ UL L 24, str. 33.

Tožba, vložena 7. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Irski

(Zadeva C-412/07)

(2007/C 247/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: R. Vidal Puig in M. Petite, zastopnika)

Tožena stranka: Irska

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Irska, s tem da ni sprejela vseh zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2004/36/ES ⁽¹⁾ Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o varnosti zrakoplovov iz tretjih držav, ki pristajajo na letališčih Skupnosti, oziroma, v vsakem primeru, ker jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive;

— Irski naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktiv se je iztekkel 30. aprila 2006.

⁽¹⁾ UL L 143, str. 76.

Tožba, vložena 11. septembra 2007 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-417/07)

(2007/C 247/27)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: R. Vidal Puig, zastopnik)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem, da ni sprejelo zakonov in drugih predpisov, potrebnih za usklajitev z Direktivo 2004/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o varnosti zrakoplovov iz tretjih držav, ki pristajajo na letališčih Skupnosti ⁽¹⁾, oziroma, v vsakem primeru, s tem da o tem ni obvestilo Komisije, ni izpolnilo obveznosti iz te direktive;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos direktive 2004/36/ES se je iztekkel 30. aprila 2006.

⁽¹⁾ UL L 143, str. 76.

Sklep predsednika drugega senata Sodišča z dne 11. julija 2007 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Belgacom Mobile SA proti Institut belge des services postaux et des télécommunications

(Zadeva C-190/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/28)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik drugega senata Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 154, 1.7.2006.

**Sklep predsednika Sodišča z dne 26. aprila 2007 – Komisija
Evropskih skupnosti proti Irski****(Zadeva C-330/06) ⁽¹⁾**

(2007/C 247/29)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 224, 16.9.2006.**Sklep predsednika Sodišča z dne 15. maja 2007 – Komisija
Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu
Luksemburg****(Zadeva C-51/07) ⁽¹⁾**

(2007/C 247/30)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik Sodišča je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 69, 24.3.2007.

SODIŠČE PRVE STOPNJE

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
MTU Friedrichshafen proti Komisiji

(Zadeva T-196/02) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Pomoč za prestrukturiranje — Odločba, s katero je odrejeno vračilo pomoči, ki je nezdružljiva s skupnim trgom — Člen 13(1) Uredbe (ES) št. 659/1999 — Solidarna odgovornost“)

(2007/C 247/31)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: MTU Friedrichshafen GmbH (Friedrichshafen, Nemčija) (zastopnika: F. Montag in T. Lübbig, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: V. Kreuzschitz, V. Di Bucci in T. Scharf)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti člena 3(2) Odločbe Komisije 2002/898/ES z dne 9. aprila 2002 o državni pomoči Nemčije v korist SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH (UL L 314, str. 75).

Izrek

- 1) Člen 3(2) Odločbe Komisije 2002/898/ES z dne 9. aprila 2002 o državni pomoči Nemčije v korist SKL Motoren- und Systembautechnik GmbH se razglasi za ničnega v delu, ki tožeči stranki nalaga solidarno vračilo v znesku 2,71 milijonov evrov.
- 2) Komisija nosi svoje stroške in stroške, ki je jih priglasilo MTU Friedrichshafen.

⁽¹⁾ UL C 219, 14.9.2002.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Olympiaki Aeroporia Ypiresies proti Komisiji

(Zadeva T-68/03) ⁽¹⁾

(Državne pomoči — Pomoč za prestrukturiranje, ki jo je Helenska republika dodelila letalski družbi Olympic Airways — Odločba o razglasitvi pomoči za nezdružljivo s skupnim trgom in naložitvi njene izterjave — Zloraba pomoči — Nove pomoči — Dokazno breme — Pravica biti slišan — Merilo zasebnega upnika — Napačna ugotovitev dejanskega stanja — Očitna zmeta pri presoji — Obrazložitev — Člen 87(1) in (3)(c) Uredbe ES)

(2007/C 247/32)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE, nekdanja Olympiaki Aeroporia AE (Atene, Grčija) (zastopniki: najprej D. Waelbroeck, E. Bourtzalas, odvetnika, J. Ellison, M. Hall, solici-tors, A. Kalogeropoulos, C. Tagaras, odvetnika, nato P. Anestis, odvetnik, in T. Soames, solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: D. Triantafyllou in J.L. Buendía Sierra, zastopnika, skupaj z A. Oikonomou, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 11. decembra 2002 o pomoči, ki jo je Grčija dodelila Olympic Airways (UL 2003, L 132, str. 1).

Izrek

- 1) Člena 2 in 3 Odločbe Komisije 2003/372 z dne 11. decembra 2002 o pomoči, ki jo je Grčija dodelila Olympic Airways se razglasita za nična v delu v katerem navajata dopuščanje stalnega neplačevanja, prvič, letaliških pristojbin ki jih Olympic Airways dolguje mednarodnemu letališču v Atenah in, drugič, davka na dodano vrednost, ki jih Olympic Airways dolguje zaradi nabav goriva in rezervnih delov.

- 2) V preostalem se tožba zavrne.

- 3) *Olympiaki Aeroporia Ypiresies AE* nosi 75 % lastnih stroškov in stroškov Komisije. Komisija nosi 25 % lastnih stroškov in stroškov *Olympiaki Aeroporia Ypiresies*.

(¹) UL C 112, 10.5.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Nikolaou proti Komisiji

(Zadeva T-259/03) (¹)

(Nepogodbena odgovornost — Preiskava Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) glede člana Računskega sodišča — Razkritje podatkov — Varstvo osebnih podatkov — Vpogled v preiskovalni spis in poročila OLAF — Dovolj resna kršitev pravnih pravil, ki posameznikom dajejo pravice — Vzročna zveza — Škoda)

(2007/C 247/33)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Kalliopi Nikolaou (Atene, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in V. Vlasi, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Condou-Durande in C. Ladenburger, zastopnika)

Predmet

Zahteva za povračilo škode na podlagi člena 288, drugi odstavek, ES, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi objave podatkov o preiskavi, ki jo je glede nje sprožil Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), in ker ji je OLAF zavrnil vpogled v preiskovalni spis in ji ni poslal kopije svojega končnega poročila.

Izrek

- 1) Komisiji se naloži, da Malliopi Nikolau plača odškodnino v znesku 3 000 eurov.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Malliopi Nikolau nosi tri četrtine svojih stroškov in tri četrtine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, ta pa nosi četrtino lastnih stroškov in četrtino stroškov, ki jih je priglasila Malliopi Nikolau.

(¹) UL C 264, 1.11.2003.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano proti UUNT – Biraghi (GRANA BIRAGHI)

(Zadeva T-291/03) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Postopek razglasitve ničnosti — Besedna znamka Skupnosti GRANA BIRAGHI — Zaščita označbe porekla ‚grana padano‘ — Odsotnost generičnega značaja — Člen 142 Uredbe (ES) št. 40/94 — Uredba (EGS) št. 2081/92“)

(2007/C 247/34)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka: Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano (Desenzano del Garda, Italija) (zastopniki: P. Perani, P. Colombo in A. Schmitt, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (zastopnika: M. Buffolo in O. Montalto, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Italijanska republika (Zastopnik: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka pred Sodiščem prve stopnje: Biraghi SpA (Cavallermaggiore, Italija) (Zastopniki: F. Antenucci, F. Giuggia, P. Mayer in J.-L. Schiltz, odvetniki)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 16. junija 2003 (zadeva R 153/2002-1) v zvezi s postopkom za razglasitev ničnosti med Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano in Biraghi SpA.

Izrek

- 1) Odločba prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) z dne 16. junija 2003 (zadeva R 153/2002-1) se razveljavi.
- 2) UUNT se naloži, naj nosi svoje stroške in stroške Consorzio per la tutela del formaggio Grana Padano.

3) Italijanska republika in Biraghi SpA nosita vsaka svoje stroške.

2) Komisiji se naloži plačilo vseh stroškov.

(¹) UL C 289, 29.11.2003.

(¹) UL C 21, 24.1.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Koninklijke Friesland Foods proti Komisiji**

(Zadeva T-348/03) (¹)

(„Državne pomoči — Nizozemska ureditev davčnih pomoči — Dejavnost mednarodnega financiranja skupin podjetji — Odločba o razglasitvi neskladnosti ureditve pomoči s skupnim trgov — Prehodne določbe — Varstvo zaupanja v pravo — Načelo enakega obravnavanja — Dopustnost — Procesna sposobnost“)

(2007/C 247/35)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Koninklijke Friesland Foods NV, prej Friesland Coberco Dairy Foods Holding NV (Meppel, Nizozemska) (zastopnika: E. Pijnacker Hordijk in W. Geursen, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: H. van Vliet, V. Di Bucci in S. Noë, zastopniki)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti člena 2 Odločbe Komisije 2003/515/ES z dne 17. februarja 2003 o ureditvi pomoči, ki jo izvaja Nizozemska za dejavnosti mednarodnega financiranja (UL L 180, str. 52), v delu, ki iz prehodne ureditve izključuje operaterje, ki so nizozemskim davčnim organom vložili zahtevek za uporabo zadevne ureditve pomoči pred 11. julijem 2001, a o njem do takrat še ni bilo odločeno.

Izrek sodbe

1) Člen 3 Odločbe Komisije 2003/515/ES z dne 17. februarja 2003 o ureditvi pomoči, ki jo izvaja Nizozemska za dejavnosti mednarodnega financiranja se razglasi za ničnega v delu, ki iz prehodne ureditve izključuje operaterje, ki so nizozemskim davčnim organom vložili zahtevek za uporabo zadevne ureditve pomoči pred 11. julijem 2001, a o njem do takrat še ni bilo odločeno.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
González y Díez proti Komisiji**

(Zadeva T-25/04) (¹)

(„Državne pomoči — Pomoči, namenjene kritju izrednih stroškov prestrukturiranja — Umik prejšnje odločbe — Prenehanje veljavnosti Pogodbe ESPJ — Pristojnost Komisije — Neprekinjenost pravnega reda Skupnosti — Neobstoj bistvenih kršitev postopka — Varstvo legitimnih pričakovanj — Očitna napaka pri presoji“)

(2007/C 247/36)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: González y Díez, SA (Villabona-Llanera, Španija) (zastopnika: J. Díez-Hochleitner in A. Martínez Sánchez, odvetnika).

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva J. Buendía Sierra, nato C. Urraca Caviedes, zastopnika, slednji skupaj z J. Buendía Sierra, odvetnik)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti členov 1, 3 in 4 Odločbe Komisije 2004/340/ES z dne 5. novembra 2003 o odobritvi pomoči za kritje izrednih stroškov podjetju González y Díez, SA (pomoč za leto 2001 in zloraba pomoči za leti 1998 in 2000), ki spreminja Odločbo 2002/827/ESPJ (UL 2004, L 119, str. 26).

Izrek sodbe

1) Člen 3(b) v delu, ki se nanaša na znesek v višini 54 057,63 eura (8 994 433 ESP), in člen 4(1)(b) Odločbe 2004/340/ES Komisije z dne 5. novembra 2003 o pomoči za kritje izrednih stroškov v korist podjetja González y Díez, SA (pomoči za leto 2001 in zloraba pomoči za leti 1998 in 2000), ki spreminja Odločbo 2002/827/ESPJ, se razglasita za nična.

2) Tožba se v preostalem zavrne.

3) González y Díez, SA nosi štiri petine svojih stroškov in štiri petine stroškov, ki jih je priglasila Komisija, slednja nosi petino svojih stroškov in petino stroškov, ki jih je priglasilo González y Díez.

(¹) UL C 71, 20.3.2004.

3) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

(¹) UL C 71, 20.3.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
API proti Komisiji**

(Zadeva T-36/04) (¹)

(„Dostop do dokumentov — Vloge, ki jih je vložila Komisija v okviru postopkov pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje — Odločba, s katero je bil zavrnen dostop“)

(2007/C 247/37)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Association de la presse internationale ASBL (API) (Bruselj, Belgija) (zastopniki: S. Völcker, F. Louis in J. Heithecker, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: C. Docksey in P. Aalto, zastopnika)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 20. novembra 2003, s katero je bil zavrnen predlog tožeče stranke za dostop do vlog, ki jih je vložila Komisija v okviru postopkov pred Sodiščem in Sodiščem prve stopnje.

Izrek sodbe

1) Odločba Komisije z dne 20. novembra 2003 je razglašena za nično v delu, v katerem je zavrnila dostop do vlog, ki jih je Komisija vložila pri Sodišču v okviru zadev Komisija proti Združenemu kraljestvu, C-466/98; Komisija proti Danski, C-467/98; Komisija proti Švedski, C-468/98; Komisija proti Finski, C-469/98; Komisija proti Belgiji, C-471/98; Komisija proti Luksemburgu, C-472/98; Komisija proti Avstriji, C-475/98, in Komisija proti Nemčiji, C-476/98, in pri Sodišču prve stopnje v okviru zadeve Airtours proti Komisiji, T-342/99.

2) V preostalem se tožba zavrne.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Finska proti Komisiji**

(Zadeva T-230/04) (¹)

(EKUJS — Jamstveni oddelek — Sistem nadzora pomoči na površino v določenih regijah — Izdatki, izključeni iz financiranja Skupnosti)

(2007/C 247/38)

Jezik postopka: finščina

Stranki

Tožeča stranka: Republika Finska (zastopniki: najprej A. Guimaraes-Purokoski in T. Pynnä, nato A. Guimaraes-Purokoski in E. Bygglin, zastopniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. Huttunen in L. Visaggio, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2004/136/ES z dne 4. februarja 2004, o izključitvi nekaterih izdatkov držav članic iz naslova Jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti (UL L 40, str. 31), v delu v katerem zaradi pomanjkljivega izvajanja sistema nadzora izključuje določene izdatke Republike Finske v okviru pomoči na površino v določenih regijah.

Izrek

1) Tožba se zavrne.

2) Republiki Finski se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 146, 29.5.2004 (prej zadeva C-162/04).

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Italija in Brandt Italia proti Komisiji(Združeni zadevi T-239/04 in T-323/04) ⁽¹⁾

(„Državne pomoči — Zakonodaja, ki določa nujne ukrepe v korist zaposlovanja za podjetja v težavah — Odločba, s katero je bilo ugotovljeno, da program državne pomoči ni združljiv s skupnim trgov, in naloženo vračilo plačane pomoči“)

(2007/C 247/39)

Jezik postopka: italijanščina

Stranke

Tožeča stranka v zadevi T-239/04: Italijanska republika (zastopnik: D. Del Gaizo, zastopnik)

Tožeča stranka v zadevi T-323/04: Brandt Italia SpA (Verolanuova, Italija) (zastopniki: M. van Empel, C. Visco in S. Lamarca, odvetniki)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: V. Di Bucci, C. Giolito in E. Righini, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2004/800/ES z dne 30. marca 2004 o programu državne pomoči, ki ga izvaja Italija in ki zadeva nujne odredbe glede zaposlovanja (UL L 352, str. 10).

Izrek

1. Tožbi se zavrneta.
2. Italijanska republika nosi lastne stroške in stroške, ki jih je v zadevi T-239/04 priglasila Komisija.
3. Družba Brandt Italia SpA nosi lastne stroške in stroške, ki jih je v zadevi T-323/04 priglasila Komisija.

⁽¹⁾ UL C 217, 28.8.2004.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Combescot proti Komisiji(Zadeva T-249/04) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci — Uradniki — Psihično nadlegovanje — Obveznost nujenja pomoči — Karierno ocenjevalno poročilo za ocenjevalno obdobje 2001/2002 — Ničnostna tožba — Neobstoj procesnega upravičenja — Odškodninska tožba)

(2007/C 247/40)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Combescot (Popayan, Kolumbija) (zastopnika: A. Maritati in V. Messa, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: V. Joris in M. Velardo, zastopnika, skupaj s S. Corongiou, odvetnikom)

Predmet

Prvič, ugotovitev nezakonitosti ravnanja nadrejenih tožeče stranke, priznanje pravice do pomoči in razglasitev ničnosti njenega kariernega ocenjevalnega poročila za obdobje od 1. julija 2001 do 31. decembra 2002 in, drugič, plačilo odškodnine za škodo, ki jo je utrpela tožeča stranka.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Vsaka stranka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 217, 28.8.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Combescot proti Komisiji**(Zadeva T-250/04) ⁽¹⁾

(„Javni uslužbenci — Uradniki — Zapolnitev delovnega mesta vodje delegacije v Kolumbiji — Zavrnitev prijave — Ničnostna tožba — Neobstoj pravnega interesa — Odškodninska tožba“)

(2007/C 247/41)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Philippe Combescot (Popayan, Kolumbija)
(zastopnika: A. Maritati in V. Messa, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika:
V. Joris in M. Velardo, zastopnika, skupaj s S. Corongiujem,
odvetnik)

Predmet zadeve

Priznanje, da odločba, s katero je bila tožeči stranki zavrnjena udeležba na javnem natečaju za vodjo delegacije v Kolumbiji, ni zakonita, razveljavitev postopka tega javnega natečaja in razglasitev ničnosti odločbe o dodelitvi tega delovnega mesta ter plačilo odškodnine za škodo, ki jo je domnevno utrpela tožeča stranka.

Izrek sodbe

- 1) Komisiji se naloži, naj tožeči stranki, P. Combescotu, iz naslova odškodnine plača znesek v višini 3 000 eurov.
- 2) V preostalem se tožba zavrne.
- 3) Komisija poleg svojih stroškov nosi tudi polovico stroškov, ki jih je priglasila tožeča stranka.
- 4) Tožeča stranka nosi polovico svojih stroškov.

⁽¹⁾ UL C 217, 28.8.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Neumann proti UUNT (Oblika glave mikrofona)**(Zadeva T-358/04) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti v obliki glave mikrofona — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94)

(2007/C 247/42)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Georg Neumann GmbH (Berlin, Nemčija)
(zastopnik: R. Böhm, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke
in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. junija 2004 (zadeva R 919/2002–2), s katero je bila zavrnjena zahteva za registracijo tridimenzionalnega znaka, ki ga predstavlja glava mikrofona, kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Družbi Georg Neumann GmbH se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 284, 20.11.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Koipe proti UUNT – Aceites del Sur (La Española)**(Zadeva T-363/04) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti ‚La Española‘ — Ugovor imetnika nacionalnih figurativnih znamk in znamk Skupnosti ‚Carbonell‘ — Zavrnitev ugovora — Prevladujoči elementi — Podobnost — Verjetnost zmede — Pristojnost spremeniti odločbo“)

(2007/C 247/43)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Koipe Corporación, SL (San Sebastián, Španija)
(zastopnik: M. Fernández de Béthencourt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. García Murillo, zastopnik)

Druga stranka pred Odborom za pritožbe UUNT, intervenient pred Sodiščem prve stopnje: Aceites del Sur, SA (Sévilla, Španija)
(zastopnika: C.L. Fernández-Palacios in R. Jiménez Díaz, odvetnika)

Predmet zadeve

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. maja 2004 (zadeva R 1109/2000-4), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Koipe Corporación, SL in Aceites del Sur, SA.

Izrek sodbe

- 1) Odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) UUNT z dne 11. maja 2004 (zadeva R 1109/2000-4) se spremeni tako, da je pritožba tožeče stranke pred odborom za pritožbe utemeljena in je treba zato ugovoru ugoditi.
- 2) UUNT in intervenientki se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 284, 20.11.2004.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Komisija proti Trends**(Zadeva T-448/04) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klavzula — Četrty okvirni program za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti — Pogodbe glede projektov na področju telematskih aplikacij skupnega interesa — Neobstoje dokazil in neskladnost s pogodbenimi določili za del prijavljenih stroškov — Povračilo prejetih zneskov“)

(2007/C 247/44)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: M. Patakia, zastopnik, skupaj z M. Brajem, K. Kapoutzidou in S. Chatzigiannisom, nato K. Kapoutzidou in S. Chatzigiannis, odvetniki)

Tožena stranka: Transport Environment Development Systems (Trends) (Atene, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in V. Vlasi, odvetnika)

Predmet zadeve

Predlog Komisije, naj se družbi Trends naloži, naj na podlagi arbitražne klavzule v smislu člena 283 ES Komisiji povrne znesek 48 046 eurov s pogodbeno določenimi obrestmi ali, podredno, z zamudnimi obrestmi.

Izrek sodbe

- 1) Zahtevek za izločitev listin se zavrne.
- 2) Družbi Transport Environment Development Systems (Trends) se naloži, naj Komisiji plača znesek 48 046 eurov z zamudnimi obrestmi po letni obrestni meri 5,50 %, šteto od 1. januarja 1999 do poplačila celotnega dolga.
- 3) Družbi Trends se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 184, 2.8.2003 (nekdanja zadeva C-248/03).

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Trends(Zadeva T-449/04) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klavzula — Drugi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj — Pogodbe o projektih na področju informatike cestnega prometa in telekomunikacij — Neobstoj dokazil za del prijavljenih stroškov — Razveza pogodb — Iztekle pogodbe“)

(2007/C 247/45)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: M. Patakia, zastopnik, skupaj s K. Kapoutzidou in S. Chatzigiannis, odvetnika)

Tožena stranka: Transport Environment Development Systems (Trends) (Atene, Grčija) (zastopnika: V. Christianos in V. Vlasi, odvetnika)

Predmet

Predlog Komisije na podlagi arbitražne klavzule v smislu člena 238 ES, naj družba Trends Komisiji povrne znesek 195 435 EUR, skupaj s pogodbenimi obrestmi ali podredno z zamudnimi obrestmi.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Zahtevki za izločitev listin se zavrne.
- 3) Komisija nosi stroške postopka, razen stroškov, ki se nanašajo na zahtevo za izločitev listin.
- 4) Transport Environment Development Systems (Trends) nosi stroške postopka, ki se nanašajo na zahtevo za izločitev listin.

⁽¹⁾ UL C 184, 2.8.2003 (prej zadeva C-249/03).

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Prym in Prym Consumer proti Komisiji(Zadeva T-30/05) ⁽¹⁾

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg za galanterijo (igle) — Razdelitev trga proizvodov — Razdelitev geografskega trga — Globa — Smernice o načinu določanja glob — Obveznost obrazložitve — Teža in trajanje kršitve — Obvestilo o ugodni obravnavi“)

(2007/C 247/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: William Prym GmbH & Co. KG (Stolberg, Nemčija) in Prym Consumer GmbH & Co. KG (Stolberg) (zastopnik: H. Meyer-Lindemann, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: F. Castillo de la Torre in K. Mojzesowicz, zastopnika)

Predmet

Primarno, predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije C (2004) 4221 konč. z dne 26. oktobra 2004 glede postopka na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/F-1/38.338 – PO/Nadeln) v delu, ki se nanaša na tožeči stranki in, podredno, predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, ki je bila naložena tožečima strankama.

Izrek

1. Znesek globe, naložene William Prym GmbH & Co. KG in Prym Consumer GmbH & Co. KG s členom 2 odločbe Komisije C (2004) 4221 konč. z dne 26. oktobra 2004 glede postopka na podlagi člena 81 [ES] (Zadeva COMP/F-1/38.338 – PO/Nadeln), znaša 27 milijonov evrov.

2. V preostalem se tožba zavrne.

3. William Prym in Prym Consumer nosita 90 % lastnih stroškov in 90 % stroškov Komisije; slednja nosi 10 % lastnih stroškov in 10 % stroškov William Prym in Prym Consumer.

(¹) UL C 106, 30.4.2005.

3) V preostalem se tožba zavrne.

4) Tožeči stranki nosita dve tretjini svojih stroškov in dve tretjini stroškov, ki jih je priglasila Komisija, Komisija pa nosi eno tretjino svojih stroškov in eno tretjino stroškov, ki sta jih priglasili tožeči stranki.

(¹) UL C 93, 16.4.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Coats Holdings in Coats proti Komisiji

(Zadeva T-36/05) (¹)

(„Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Evropski trg proizvodov pozamenterije (igle) — Razdelitev trga proizvodov — Geografska delitev trga — Presoja dokazov — Udeležba na sestankih — Tristranski sporazum — Globa — Teža in trajanje kršitve — Olajševalne okoliščine“)

(2007/C 247/47)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Coats Holdings Ltd (Uxbridge, Middlesex, Združeno kraljestvo) in J & P Coats Ltd (Uxbridge) (zastopnika: W. Sibree in C. Jeffs, solicitors)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: F. Castillo de la Torre in K. Mojzesowicz, zastopnika)

Predmet zadeve

Primarno, predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije C (2004)4221 konč. z dne 26. oktobra 2004 v zvezi s postopkom po členu 81 [ES] (zadeva COMP/F-1/38.338-PO/Needles) in podredno, predlog za odpravo oziroma zmanjšanje s strani Komisije naložene globe.

Izrek sodbe

- 1) Odločba Komisije C(2004) 4221 z dne 26. oktobra 2004 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 [ES] (zadeva COMP/F-1/38.338-PO/Needles) se razglasi za nično v delu, v katerem ugotavlja, da sta tožeči stranki po 13. marcu 1997 kršili člen 81 (1) ES.
- 2) Znesek globe naložene tožečima strankama v drugem členu Odločbe je 20 milijonov evrov.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – UFEX in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-60/05) (¹)

(„Konkurenca — Zloraba prevladujočega položaja — Trg hitre pošte — Odločba o zavrnitvi pritožbe — Razglasitev ničnosti odločbe o zavrnitvi pritožbe s strani sodišča Skupnosti — Ponovna obravnava in zavrnitev pritožbe — Javno podjetje“)

(2007/C 247/48)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Union française de l'express (UFEX) (Roissy-en-France, Francija); DHL Express (France) SAS, nekdanji DHL International SA (Roissy-en-France); Federal express international (France) SNC (Gennevilliers, Francija); in CRIE SA (Asnières, Francija) (zastopnika: É. Morgan de Rivery in J. Derenne, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: najprej A. Bouquet in O. Beynet, nato A. Bouquet in V. Di Bucci, zastopniki)

Intervenienta v podporo predlogom tožene stranke: Chronopost SA (Issy-les-Moulineaux, Francija) (zastopnik: D. Berlin, odvetnik); in La Poste (Pariz, Francija) (zastopnik: H. Lehman, odvetnik)

Predmet zadeve

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije SG-Greffe (2004) D/205294 z dne 19. novembra 2004, s katero je bila zavrnjena pritožba, glede francoskega trga mednarodne hitre pošte, ki so jo tožeče stranke vložile zoper francosko pošto in francosko vlado.

Izrek sodbe

- 1) CRIE SA se zbriše s seznama tožečih strank.
- 2) Tožba se zavrne.
- 3) Union française de l'express (UFEX), DHL Express (France) SAS in Federal express international (France) SNC poleg svojih stroškov noisijo tri četrtine stroškov Chronopost SA in La Poste. Chronopost in La Poste nosita četrtino svojih stroškov. CRIE poleg svojih stroškov nosi četrtino stroškov Komisije. Komisija nosi tri četrtine svojih stroškov.

(¹) UL C 93, 16.4.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Grčija proti Komisiji

(Zadeva T-243/05) (¹)

(„EKUJS — Jamstveni oddelek — Odhodki, izključeni iz financiranja Skupnosti — Poljščine — Oljčno olje — Finančna revizija — Rok 24 mesecev“)

(2007/C 247/49)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Helenska republika (zastopnika: G. Kanellopoulos in E. Svolopoulou, zastopnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: H. Tserepa-Lacombe in L. Vissaggio, zastopnika, skupaj z N. Koro-giannakisom, odvetnik)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2005/354/ES z dne 29. aprila 2005 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti (UL L 112, str. 14) v delu, kjer izključuje določene odhodke Helenske republike v sektorjih poljščin in oljčnega olja, kot tudi na področju finančne revizije.

Izrek

- 1) Odločba Komisije 2005/354/ES z dne 29. aprila 2005 o izključitvi nekaterih odhodkov držav članic iz naslova jamstvenega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega

sklada (EKUJS) iz financiranja Skupnosti se razglasi za nično v delu, kjer za Helensko republiko določa posebni popravek v višini 200 146,68 eura za finančna leta od 1996 do 1998 (pomoč za porabo oljčnega olja).

- 2) V preostalem se tožba zavrne.

- 3) Helenska republika poleg lastnih stroškov nosi tudi 70 % stroškov, ki jih je priglasila Komisija, slednja pa nosi 30 % lastnih stroškov.

(¹) UL C 205, 20.8.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Cain Cellars proti UUNT (Peterokotnik)

(Zadeva T-304/05) (¹)

(„Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti v obliki peterokotnika — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Preprostost znaka“)

(2007/C 247/50)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Cain Cellars, Inc. (St. Helena, Kalifornija, Združene države) (zastopnika: J. Albrecht in W.-W. Wodrich, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: J. Weberndörfer in G. Schneider)

Predmet zadeve

Pritožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 23. maja 2005 (zadeva R 975/2004-1) o registraciji peterokotnika kot znamke Skupnosti.

Izrek sodbe

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Cain Cellars, Inc., se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 257, 15.10.2005.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Philip Morris Products proti UUNT (Oblika cigaretne škatlice)

(Zadeva T-140/06) ⁽¹⁾

(„Znamka Skupnosti — Prijava tridimenzionalne znamke Skupnosti — Oblika cigaretne škatlice — Zavrnitev registracije — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94“)

(2007/C 247/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Philip Morris Products, SA (Neuchâtel, Švica) (zastopnika: T. van Innis in C. Moreau, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Rassat, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 24. februarja 2006 (zadeva R 0075/2005-4) o registraciji oblike cigaretne škatlice kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Philip Morris Products SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 165, 15.7.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Glaverbel proti UUNT (Vzorec na površini stekla)

(Zadeva T-141/06) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti, ki predstavlja vzorec na površini stekla — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj dokaza o razlikovalnem učinku, pridobljenem z uporabo)

(2007/C 247/52)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Glaverbel SA (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Möbus in T. Koerl, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: Ó. Mondéjar, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 1. marca 2006 (zadeva R 0986/2004-4) o zahtevi za registracijo figurativne znamke, ki predstavlja vzorec na površini stekla, kot znamke Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se zavrne.
- 2) Glaverbel SA se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 178, 29.7.2006.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
ColArt/Americas proti UUNT (BASICS)**

(Zadeva T-164/06) ⁽¹⁾

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti BASICS — Absolutni razlogi za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Opisna znamka — Člen 7(1)(b) in (c) Uredbe (ES) št. 40/94 — Z rabo pridobljeni razlikovalni učinek — Člen 7(3) Uredbe št. 40/94)

(2007/C 247/53)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: ColArt/Americas, Inc. (Piscataway, New Jersey, Združene države) (zastopnika: E. Soler Borda in R. Zeineh, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral)

Predmet

Predlog za razveljavitev odločbe četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 7. aprila 2006 (zadeva R 788/2005-4) o zavrnitvi registracije besedne znamke BASICS kot znamke Skupnosti.

Izrek

1) Tožba se zavrne.

2) ColArt/Americas, Inc. se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 190, 12.8.2006.

**Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 –
Komisija proti Internet Commerce Network in Dane-Elec
Memory**

(Zadeva T-184/06) ⁽¹⁾

(„Arbitražna klavzula — Pogodba sklenjena v okviru posebnega programa na področju tehnologij informacijske družbe (projekt Crossmarc) — Neizpolnitev pogodbe — Povračilo predplačila, ki ga je plačala Skupnost — Garancija na prvi poziv pri pogodbenih obveznostih — Postopek izdaje sodbe zaradi zaostanka“)

(2007/C 247/54)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: sprva L. Ström van Lier, nato L. Escobar, zastopnika, skupaj s P. Elvinger, odvetnik)

Toženi stranki: Internet Commerce Network (Bagnolet, Francija) in Dane-Elec Memory (Bagnolet)

Predmet

Tožba, ki temelji na arbitražni klavzuli, s katero se predlaga, da naj se toženima strankama naložiti povračilo predplačila, ki ga je plačala Skupnost, skupaj z zamudnimi obrestmi, zaradi neizpolnitve pogodbe št. 2000-25366, sklenjene v okviru posebnega raziskovalnega, razvojno-tehnološkega in predstavitvenega programa na področju tehnologij informacijske družbe (IST) (1998-2002), ki se nanaša na projekt Crossmarc (Cross-lingual Multi Agent Retail Comparison).

Izrek

1) Dane-Elec Memory se naloži, naj Komisiji Evropskih skupnosti izplača znesek 55 878 eurov, skupaj z obrestmi:

— po letni obrestni meri 4,75 % za obdobje od 16. marca 2004 do 31. decembra 2005;

— po letni obrestni meri 5 % za obdobje od 1. januarja do 31. decembra 2006;

— po letni obrestni meri 5,25 % za obdobje od 1. januarja 2007 do izplačila vsega dolga.

2) Postopek glede predloga, vloženega zoper Internet Commerce Network, se ustavi.

3) Dane-Elec Memory nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

4) Internet Commerce Network nosi svoje stroške.

(¹) UL C 212, 2.9.2006.

Sodba Sodišča prve stopnje z dne 12. septembra 2007 – Komisija proti Chatziioannidou

(Zadeva T-20/07 P) (¹)

(„Pritožba — Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnine — Razglasitev ničnosti odločb Komisije na prvi stopnji o izražanju pokojninske dobe — Prenos nacionalnih pokojninskih pravic“)

(2007/C 247/55)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Martin in K. Herrmann, zastopnika)

Druga stranka v postopku: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Sodišča za uslužbence Evropske unije (prvi senat) z dne 14. novembra 2006 v zadevi Chatziioannidou proti Komisiji (F-100/05, še neobjavljena v ZODl.), s katero se predlaga razveljavitev te sodbe.

Izrek

1) Pritožba se zavrne.

2) Komisiji se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 69, 24.3.2007.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 29. avgusta 2007 – SELEX Sistemi Integrati proti Komisiji

(Zadeva T-186/05) (¹)

(„Odškodninska tožba — Nepogodbena odgovornost — Konkurenca — Odločba Komisije, s katero je bila zavrnjena pritožba na podlagi člena 82 ES — Deloma očitno nedopustna in deloma očitno pravno neutemeljena tožba — Resničnost škode“)

(2007/C 247/56)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: SELEX Sistemi Integrati SpA, nekdanja Alenia Marconi Systems SpA (Rim, Italija) (zastopnik: F. Sciaudone, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: A. Bouquet, L. Visaggio in F. Amato, zastopniki)

Predmet zadeve

Odškodninska tožba zaradi povračila škode, ki naj bi jo tožeča stranka utrpela zaradi odločbe Komisije z dne 12. februarja 2004, s katero je bila zavrnjena pritožba tožeče stranke zoper Eurocontrol zaradi kršitev določb Pogodbe ES na področju konkurence, ki naj bi jih ta storil pri izvrševanju svojih pristojnosti.

Izrek sklepa

1) Tožba se deloma zavrne kot očitno nedopustna in deloma kot očitno pravno neutemeljena.

2) SELEX Sistemi Integrati SpA se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 217, 3.9.2005.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 28. avgusta 2007 – Galileo Lebensmittel proti Komisiji

(Zadeva T-46/06) ⁽¹⁾

(„Ničnostna tožba — Izvajanje domene „eu“ najvišje ravni — Registracija domene „galileo.eu“ — Uporaba, pridržana institucijam, organom in telesom Skupnosti — Procesno upravičenje — Nedopustnost“)

(2007/C 247/57)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG (Trierweiler, Nemčija) (zastopnik: K. Bott, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopniki: sprva E. Montaguti in T. Jürgensen, nato G. Braun in E. Montaguti, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Komisije, da se ob uporabi člena 9 Uredbe Komisije (ES) št. 874/2004 z dne 28. aprila 2004 o pravilih javnega reda v zvezi z izvajanjem in funkcijami domene.eu najvišje ravni ter načelih, ki urejajo registracijo (UL L 162, str. 40), domeno „galileo.eu“ pridrži uporabi institucij, organov in teles Skupnosti.

Izrek

- 1) Tožba se kot nedopustna zavrže.
- 2) Galileo Lebensmittel GmbH & Co. KG nosi svoje stroške in stroške, ki jih je priglasila Komisija.

⁽¹⁾ UL C 86, 8.4.2006.

Tožba, vložena 5. avgusta 2007 – Lumenis proti UUNT (FACES)

(Zadeva T-301/07)

(2007/C 247/58)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lumenis Ltd (Yokneam, Izrael) (zastopnika: S. Malynicz, Barrister, B. Gerber, Solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba drugega odbora za pritožbe z dne 1. junija 2007 v zadevi R 1532/2006-2;
- Urad naj nosi svoje stroške in stroške tožeče stranke.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Zadevna znamka Skupnosti: Mednarodna besedna znamka „FACES“ za proizvode iz razreda 10 – Mednarodna registracija št. W0874799

Odločba preizkuševalca: Zavrnitev registracije v celoti

Odločba odbora za pritožbe: Zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: Tožeča stranka v podporo svojim trditvam navaja naslednje razloge:

Prvič, tožeča stranka trdi, da odbor ni analiziral razlikovalnega učinka glede vseh prijavljenih proizvodov;

Drugič, po mnenju tožeče stranke ugotovitev odbora, da se v oglaševanju in pri trženju običajno uporablja fotografije obraza, ni utemeljena, v nobenem primeru pa tudi nima zveze s členom 7(1)(b) ali členom 7(1)(c);

Tretjič, tožeča stranka navaja, da odbor ni analiziral sposobnosti izraza FACES v smislu opisne označbe v zvezi z zadevnimi proizvodi;

Četrtrič, tožeča stranka navaja, da je odbor nepravilno uporabil pravo s tem, ko je zahteval, da mora biti znamka izrazita, izmišljena ali ustvarjalna, da bi se lahko izognila prepovedim iz člena 7(1)(b) UZS.

Imetnik znamke Skupnosti: Blue Rose Inc.

Stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti znamke Skupnosti: Gardeur ag

Pravica iz znamke, ki jo ima stranka, ki zahteva ugotovitev ničnosti: figurativna znamka Skupnosti, sestavljena iz črnega kvadrata, ki vsebuje črko „g“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 18 in 25 – prijava št. 1153741.

Tožba, vložena 17. avgusta 2007 – gardeur proti UUNT – Blue Rose (g)

Odločba Oddelka za izbris: zavrnitev zahteve za ugotovitev ničnosti.

(Zadeva T-310/07)

Odločba Odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe.

(2007/C 247/59)

Navajani tožbeni razlogi: kršitev členov 4 in 8(1)(b) uredbe o znamki Skupnosti.

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: gardeur AG (Mönchengladbach, Nemčija) (zastopniki: A. Beschorner, B. Glaser, C. Thomas, odvetniki)

Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – National Association of Licensed Opencast Operators proti Komisiji

(Zadeva T-318/07)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

(2007/C 247/60)

Druga stranka pred Odborom za pritožbe: Blue Rose Inc. (Nashville, Tennessee, Združene države)

Jezik postopka: angleščina

Predlogi tožeče stranke

- Razveljavi naj se odločba št. R 878/2006 2 drugega odbora za pritožbe z dne 15. junija 2007 o znamki Skupnosti št. 1153741 „g“ v delu, v katerem je zavrnjena pritožba glede proizvodov iz razreda 25;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov, nastalih v postopku pred tem sodiščem, drugi stranki v postopku pa naj se naloži plačilo stroškov upravnih postopkov pred odborom za pritožbe.

Stranki

Tožeča stranka: The National Association of Licensed Opencast Operators (Chester-le-Street, Združeno kraljestvo) (zastopniki: H. Bracegirdle, Solicitor, M. Hoskins in C. West, Barristers)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Znamka Skupnosti, ki je predmet zahteve za ugotovitev ničnosti: figurativna znamka, sestavljena iz kroga, ki vsebuje črko „g“, za proizvode in storitve iz razredov 9, 25 in 41.

Predlogi tožeče stranke

- razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 18. junija 2007.
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 18. junija 2007 v zadevi COMP/35.821 o zavrnitvi pritožbe, ki jo je tožeča stranka vložila leta 1990 in v kateri je zatrjevala, da so bili člani njenega združenja oškodovani zaradi cenovne diskriminacije, ker je Central Electricity Generating Board (CEGB) med letoma 1984 in 1990 premog, ki so ga proizvedli člani združenja tožeče stranke, plačal po nižji ceni, kot premog, ki ga je proizvedla družba British Coal Corporation (BCC), ne da bi za to razliko v obravnavanju obstajala objektivna utemeljitev.

Komisija je z izpodbijano odločbo odločila, da je obstajala razlika med cenami, ki jih je plačala CEGB članom tožeče stranke, in cenami, ki jo je plačala družba BCC, vendar je zatrjevala, da družba BCC in člani tožeče stranke premoga niso dobavljali pod primerljivimi pogoji. CEGB je zato premog družbe BCC upravičeno plačal po višji ceni, da bi zagotovil, da bo izpolnil zakonsko obveznost dobaviti potrebno električno energijo v Združenem kraljestvu.

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe zatrjuje, da ugotovitve Komisije, v skladu s katerimi družba BCC in člani tožeče stranke niso dobavili premoga pod primerljivimi pogoji, niso podprte z dokazi, na katerih je Komisija utemeljila svoje odločbe.

Nadalje tožeča stranka zatrjuje, da naj bi bilo plačilo premoga družbe BCC po ugodni ceni državna pomoč, ki ni bila priglašena in naj bi bila zato nezakonita.

Poleg tega tožeča stranka zatrjuje, da ugotovitve Komisije niso združljive s prejšnjo odločbo Komisije iz leta 1991 v zvezi z isto pritožbo.

Tožeča stranka v zvezi z zavrnitvijo Komisije pritožbe tožeče stranke glede obdobja med letoma 1984 in 1986 zaradi nedopustnosti in neobstoja interesa Skupnosti zatrjuje, da je:

- Komisija napačno ugotovila, da nima več izključne pristojnosti na podlagi Pogodbe ESPJ, da odloča o obstoju diskriminacije v navedenem obdobju;
- Komisija napačno odločila, da lahko člani tožeče stranke vložijo pritožbo pred nacionalnimi sodišči glede navedenega obdobja; in
- zamuda pri reševanju vprašanja, ki ga je tožeča stranka postavila v pritožbi leta 1990, nastala, ker je Komisija prej napačno uporabila pravo.

Tožba, vložena 24. avgusta 2007 – Jones in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-320/07)

(2007/C 247/61)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Glenn Jones in Daphne Jones (Neath, Wales), Fforch-y-Garron Coal Company Ltd (Neath, Wales), Desmond Ivor Evans in David Raymond Evans (Maesteg, Wales) (zastopnik: D.I.W. Jeffreys, Solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Odločba Komisije z dne 18. junija 2007 v zadevi COMP/37.037 v zvezi s pritožbo tožečih strank glede nezakonite cenovne diskriminacije Central Electricity Generating Boarda naj se razglasi za nično;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

S to tožbo, vloženo na podlagi člena 230 ES, se zahteva razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 18. junija 2007 (zadeva COMP/37.037 – SWSMA) o zavrnitvi pritožbe, v skladu s katero naj bi bilo ravnanje Central Electricity Generating Board glede cen v obdobju med letoma 1984 in 1990 s proizvajalci premoga, cenovna diskriminacija do zasebnih proizvajalcev premoga, vključno do tožečih strank, ki je bila v nasprotju s členom 4(b) Pogodbe o Evropski skupnosti za premog in jeklo, ki je takrat veljala.

Tožeče stranke zatrjujejo, da je Komisija pri sprejemanju te odločbe večkrat bistveno napačno uporabila pravo in/ali presodila, in bi bilo treba zato to odločbo razglasiti za nično.

Tožeče stranke trdijo, da je Komisija napačno uporabila pravo s tem, ko je vprašanje cenovne diskriminacije preučila raje glede na nacionalno raven kot pa ob upoštevanju lokalnega trga, v katerem so delovale tožeče stranke. Tožeče stranke poleg tega zatrjujejo, da je Komisija ob upoštevanju velikosti rudarskih inštalacij in politike izdajanja licenc British Coal Corporation napačno ugotovila, da so lahko zasebni rudniki z izdanimi licencami dobavljali le omejeno količino premoga v krajšem obdobju. Nazadnje, tožeče stranke zatrjujejo, da je Komisija napačno ugotovila, da ker je Pogodba ESPJ prenehala veljati in ker ni imela več izključne pristojnosti za obravnavanje kršitev te pogodbe, se njena odločitev pred uveljavljanjem sodnega varstva pred nacionalnimi sodišči ni več zahtevala.

Tožba, vložena 28. avgusta 2007 – Plant in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-324/07)

(2007/C 247/62)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Gerry Plant (Varteg Pontypool, Združeno kraljestvo), Mary Kathleen Plant (Varteg Pontypool, Združeno kraljestvo), Dennis Jones (Neath, Združeno kraljestvo), William Meyrick (Swansea, Združeno kraljestvo), J. G. Evans (Ammanford, Združeno kraljestvo), David Vivian Austin (Neath, Združeno kraljestvo), D. Powell (Neath, Združeno kraljestvo), James Rowland McCann (Neath, Združeno kraljestvo), D. B. Diplock (Neath, Združeno kraljestvo), John Phillips (Neath, Združeno kraljestvo) in Richard Thomas Kingston (Swansea, Združeno kraljestvo) (zastopnik: W. Graham, Solicitor)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- Razglasitev ničnosti odločbe Komisije z dne 18. junija 2007 v zadevi št. 37037 – SWSMA;
- sprejetje nadaljnjih ukrepov, za katere Sodišče šteje, da so primerni;
- naložitev plačila stroškov Komisiji.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožbeni razlogi in bistvene trditve, na katere se sklicujejo tožeče stranke, so podobni tistim v zadevi *National Association of Licensed Opencast Operators proti Komisiji*, T-318/07.

Tožba, vložena 30. avgusta 2007 – Cheminova in drugi proti Komisiji

(Zadeva T-326/07)

(2007/C 247/63)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeče stranke: Cheminova A/S (Harboøre, Danska), Cheminova Agro Italia Srl (Rim, Italija), Cheminova Bulgaria EOOD (Sofija, Bolgarija), Agrodan SA (Madrid, Španija) in Lodi SAS (Grand Fougerey, Francija) (zastopnika: C. Mereu in K. Van Maldegem, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasitev ničnosti Odločbe Komisije 2007/389/ES;
- naložitev toženi stranki plačila vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Direktiva Sveta 91/414 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet ⁽¹⁾ določa, da države članice zagotovijo, da se fitofarmacevtsko sredstvo ne registrira, razen če so aktivne snovi v fitofarmacevtskem sredstvu uvrščene v Prilogo I in so izpolnjeni vsi pogoji iz te priloge. Tožeče stranke predlagajo razglasitev ničnosti Odločbe Komisije z dne 6. junija 2007 o ne vključitvi malationa v Prilogo I k Direktivi Sveta 91/414/EGS in o preklicu registracij fitofarmacevtskih sredstev, ki vsebujejo navedeno snov ⁽²⁾.

V utemeljitev svojega predloga tožeče stranke navajajo, da je izpodbijana odločba znanstveno nepopolna in nepravilna, saj ne upošteva vseh znanstvenih dokazov glede malationa, ki so jih predložile tožeče stranke. Po mnenju tožečih strank krši člena 4 (1) in 5(1) Direktive 91/414 ter člen 95(3) ES, ker je tožena stranka zavrnila strokovni pregled najnovejših podatkov.

Tožeče stranke nadalje zatrjujejo, da je izpodbijana odločba temeljila na znanstvenem poročilu, ki ni bilo izdelano v roku, ki ga določa člen 8(7) Uredbe št. 451/2000.

Poleg tega tožeča stranka navaja kršitev načela sorazmernosti, prepovedi diskriminacije, subsidiarnosti in dobrega upravljanja ter obveznosti obrazložitve in pravice do zaslišanja.

Nazadnje tožeče stranke navajajo, da ne bodo mogle uveljavljati svojih pravic intelektualne lastnine iz člena 13 Direktive 91/414 v zvezi s paketom podatkov, ki so bili predloženi toženi stranki.

-
- (¹) Direktiva Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL L 230, str. 1).
(²) UL L 146, str. 19.

Tožba, vložena 29. avgusta 2007 – Patrick Holding proti UUNT – Cassera (PATRICK EXCLUSIVE)

(Zadeva T-327/07)

(2007/C 247/64)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Patrick Holding ApS (Fredensborg, Danska) (zastopnik: J. Løje, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Cassera SpA (Milano, Italija)

Predlogi tožeče stranke

— Naj se razveljavi odločba drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne

28. junija 2007 v zadevi R 727/2006-2 in toženi stranki naj se naloži registracija sporne znamke;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: Tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: Figurativna znamka „PATRICK EXCLUSIVE“ za proizvode iz razreda 25 – prijava št. 3 063 427

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: Cassera SpA

Znamka ali znak, navajan v postopku z ugovorom: Mednarodne in nacionalne figurativne in besedne znamke in figurativne in besedne znamke Skupnosti „G. PATRICK“ za proizvode iz razredov 24 in 25

Odločba oddelka za ugovore: Ugovoru se v celoti ugoti

Odločba odbora za pritožbe: Pritožbo se zavrne

Navajani tožbeni razlogi: Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe Sveta št. 40/94, ker med spornima znamkama ni verjetnosti zmede.

Tožba, vložena 3. septembra 2007 – UPS Europe in UPS Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-329/07)

(2007/C 247/65)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: UPS Europe NV/SA (Bruselj, Belgija) in UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Nemčija) (zastopnika: T. Ottervanger in E. Henny, odvetnika)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožecil strank

- V skladu s členom 232 ES naj se ugotovi nedelovanje Komisije, s tem ko ni odločila o pritožbi, ki sta jo tožeči stranki nanjo naslovili 11. maja 2004;
- Komisiji naj se naloži plačilo stroškov, ki so tožečima strankama nastali v postopku.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki zatrjujeta, da Komisija ni delovala, s tem ko ni odločila o pritožbi, ki sta jo tožeči stranki nanjo naslovili 11. maja 2004 v zvezi s protipravno državno pomočjo, ki naj bi jo med drugim v obliki državnih garancij, prispevkov v pokojninski sklad družbe Deutsche Post in raznih izjem od zakonskih obveznosti Nemčija podelila družbi Deutsche Post, čeprav je bila Komisija v skladu s členom 232 ES pozvana, naj to stori.

Tožeči stranki utemeljujeta tožbo s trditvijo, da mora Komisija vestno in nepristransko preučiti prejeto pritožbo, predvsem zato, ker ima izključno pristojnost za odločanje o skladnosti ukrepov pomoči s skupnim trgom.

Tožeči stranki navajata še, da je treba člen 232 ES razlagati tako, da dopušča posameznikom in podjetjem vlaganje tožb zaradi neravnjanja zoper institucijo, ker ni sprejela ukrepov, ki bi jih neposredno in posamično zadevali, čeprav ti ukrepi morebiti nanje niso naslovljeni.

Nazadnje tožeči stranki zatrjujeta, da se lahko šteje, da ju ukrepi, ki jih Komisija ni sprejela, neposredno in posamično zadevajo, ker sta družbi, ki konkurirata družbi Deutsche Post.

Tožba, vložena 7. septembra 2007 – Chupa Chups proti Komisiji

(Zadeva T-331/07)

(2007/C 247/66)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Chupa Chups, S.A. (Barcelona, Španija)
(zastopnik: Ramón Falcón Tella, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Naj se člen 1(2) odločbe tožene stranke razglasi za ničnega v delu v katerem je bilo odločeno, da regionalna pomoč v znesku 800 000 eurov, dodeljena leta 2003 v okviru programa „Minería 2“, ni združljiva s skupnim trgom in se zato ne sme izvršiti.
- Podredno, naj se zadnji stavek člena 1(2) odločbe, v skladu s katerim se „ta del pomoči [...] ne sme izvršiti“ razglasi za ničnega.
- Komisiji naj se v vsakem primeru naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Z izpodbijano odločbo je ugotovljeno, da regionalna pomoč v znesku 800 000 eurov, dodeljena leta 2003 v okviru programa „Minería 2“, ki ga je Komisija predhodno odobrila, ni združljiva s Pogodbo ES. Z izpodbijano odločbo je ugotovljeno, da tožeča stranka ni bila upravičena do prejemkov iz navedene sheme pomoči, ker so bile iz nje izključena podjetja v težavah.

V podporo svojim predlogom tožeča stranka očita Komisiji očitno napako pri presoji ter kršitev načela zaupanja v pravo.

V zvezi z okoliščino, da je Komisija nepravilno ugotovila dejansko stanje in storila napako pri presoji, tožeča stranka navaja, da je v letu 2002 prvič zabeležila izgubo in da nacionalni organi ob razpisu pomoči niso mogli vedeti za to izgubo, ker računovodski izkazi še niso bili potrjeni.

Po drugi strani navaja, da podjetje ne more veljati za podjetje v težavah v smislu točke 5(a) Smernic Skupnosti za državno pomoč za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, v skladu s katero se šteje, da je podjetje v težavah, če je izgubilo polovico vpisanega kapitala in če je v zadnjih 12 mesecih izgubilo četrtno tega kapitala. Komisija je pri tem naredila očitno napako pri presoji, s tem da za izračun odstotka, ki ga predstavlja izguba, in za odločitev o tem, ali izgube vplivajo na kapital, ni upoštevala zakonitih in prostovoljnih rezerv, ki jih je imelo podjetje in katerih višina je več kot zadostovala za pokritje vseh izgub.

Podjetje je z lastnimi sredstvi in s sredstvi upnikov in zasebnih bank samo izšlo iz položaja, v katerem je imelo izgube, zato se ga v skladu s točko 4 Smernic Skupnosti za državno pomoč za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, ki za podjetja v težavah opredeljuje tista, ki brez pomoči drugih niso zmožna najti poti iz položaja, v katerem imajo izgube, ne sme šteti za podjetje v težavah.

Prav tako se niso pojavili znaki iz točke 6 Smernic, saj izgube niso naraščale, temveč so se zniževale. Zaloge se ne povečujejo, temveč zmanjšujejo. Zadolženost ni naraščala, temveč se je zniževala. Finančni stroški se niso zvišali, temveč se je negativen finančni rezultat med leti 2002 in 2003 občutno znižal.

Tožeča stranka navaja tudi, da prepoved ukrepov za izvršitev pomoči v višini 800 000 eurov, dodeljene v letu 2003 v okviru programa regionalnih pomoči, ki ga je odobrila Komisija, krši zaupanje v pravo.

V zvezi s tem trdi, da ima prepoved dejanskega izplačila pomoči enako negativno posledico na izkaz poslovnega izida podjetja kot odločba o vračilu, pri čemer je edina razlika to, da v obravnavanem primeru ne tečejo obresti.

Komisija je odobrila pomoč in družba Chupa Chups ni imela razloga za to, da bi mislila, da do nje ne bo upravičena. Če regionalne pomoči ne bi bilo, bi lahko bile odločitve o naložbah drugačne.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 6. septembra 2007 – easyJet proti Komisiji

(Zadeva T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/C 247/67)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik petega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 262, 23.10.2004.

Sklep Sodišča prve stopnje z dne 5. septembra 2007 – JAKO-O proti UUNT – P.I. Fashion (JAKO-O)

(Zadeva T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/68)

Jezik postopka: angleščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve.

⁽¹⁾ UL C 249, 14.10.2006.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Tožba, vložena 6. julija 2007 – Gering proti Europolu

(Zadeva F-68/07)

(2007/C 247/69)

Jezik postopka: nizozemščina

da je tožeča stranka začela opravljati naloge, ki so po obsegu enake nalogam vodij enot, razvrščenih v naziv 4, in ki vsebujejo enake odgovornosti, šele od navedenega datuma. Tožeča stranka izpodbija to tezo in zatrjuje, da naj Europol ne bi pojasnil, v čem naj bi se naloge, ki jih je opravljala v obdobju od 1. avgusta 2003 do 1. decembra 2004, razlikovale od nalog drugih vodij enot. Poleg tega Europol naj ne bi dokazal dejstev in okoliščin, ki bi kazale, da so bile naloge tožeče stranke manj zahtevne oziroma da so obsegale manj odgovornosti od nalog drugih vodij enot.

Stranki

Tožeča stranka: Radolf Gering (Haag, Nizozemska) (zastopnik: P. de Casparis, odvetnik)

Tožena stranka: Evropski policijski urad (Europol)

Predlogi tožeče stranke

- razglasi naj se ničnost odločbe, ki je bila glede pritožbe izdana 5. aprila 2007 in poslana 10. aprila 2007, ter kolikor je potrebno tudi ničnost pogodbe z dne 24. aprila 2007, kar zadeva razvrstitev;
- Europolu naj se naloži:
 - primarno: da tožeči stranki od 1. avgusta 2003 izplača plačo, ki ustreza nazivu 4.2, ali če Sodišče za uslužbence meni, da je potrebno, plačo, ki ustreza nazivu 4.1;
 - podredno: da tožeči stranki od 1. avgusta 2004 izplača plačo, ki ustreza nazivu 4.6, od 1. avgusta 2005 pa plačo, ki ustreza nazivu 4.8 in od 1. avgusta 2007 plačo, ki ustreza nazivu 4.9;
- Europolu naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka izpodbija zlasti odločbo Europa z dne 5. aprila 2007 in dodatek z dne 24. aprila 2007 k njeni pogodbi o zaposlitvi, v delu, v katerem je bila z navedenimi akti razvrščena v naziv 4, plačilni razred 2, od 1. decembra 2004, in ne od 1. avgusta 2003, ko se je zaposlila.

Tožeča stranka navaja, da bi Europol moral spoštovati načelo enakosti pri plačilu in razvrstitvi svojega osebja. Po mnenju Europa je temelj odločbe o razvrstitvi tožeče stranke na višji položaj od 1. decembra 2004 in ne od 1. avgusta 2003 v tem,

Tožba, vložena 27. julija 2007 – Boudova in drugi proti Komisiji

(Zadeva F-78/07)

(2007/C 247/70)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeče stranke: Stanislava Boudova (Luxembourg, Luksemburg) in drugi (zastopnik: M.-A. Lucas, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožečih strank

- razglasi naj se ničnost odločbe na podlagi molka Komisije z dne 23. septembra 2006, ki jo je generalni direktor Urada za publikacije Evropskih skupnosti (OPOCE) potrdil z dopisom z dne 26. septembra 2006, o zavrnitvi zahteve tožečih strank z dne 23. maja 2006, ki je zajemala:
- spremembo razvrstitve v naziv B*3, določene z odločbo o njihovi zaposlitvi kot uradniki pripravniki, in ponovno razvrstitev v naziv B*6 na dan, ko je ta odločba začela učinkovati,

- na tej podlagi obnovitev njihovih karier med dnevom njihovega pričetka pripravništva in izdajo odločbe o intervenciji,
 - plačilo razlike med dohodki, do katerih bi morale biti upravičene v tem obdobju, če bi bile razvrščene v naziv B*6, in njihovimi dejanskimi dohodki po razvrstitvi v naziv B*3,
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožče stranke v utemeljitev tožbe navajajo en sam tožbeni razlog: kršitev člena 5(3) in (4) in člena 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom, ki se razlagajo v smislu načela enakega obravnavanja. Zlasti člen 5(4) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom bi bilo treba razlagati v tem smislu, da se uporabi za začasne uslužbence, ki so imenovani v uradnike na podlagi zunanjih natečajev, kar naj bi preprečilo, da se določi razvrstitev v naziv te kategorije na podlagi člena 12(3) Priloge h Kadrovskim predpisom.

(¹) UL L 124, 27.4.2004, str. 1.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožče stranke navajajo, da so se pred 1. majem 2004, ko je začela veljati Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 723/2004 z dne 22. marca 2004 o spremembi Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti (¹), pri Komisiji zaposlile kot pomožni uslužbenci na delovna mesta korektorjev v OPOCE, v perspektivi širitve in da se na navedena delovna mesta zaposlijo preko splošnih natečajev.

Potem ko so se tožče stranke uspešno udeležile splošnih natečajev, objavljenih za naziv B5/B4 pred 1. majem, da bi se zaposlile na ta delovna mesta, so dobile zaposlitev kot uradniki pripravniki na podlagi rezervnih seznamov, objavljenih po tem datumu. Razvrščene so bile v naziv B*3 na podlagi člena 12(3) Priloge XIII h Kadrovskim predpisom za uradnike Evropskih skupnosti (Kadrovski predpisi).

Tožče stranke navajajo, da je njihova zahteva dopustna, čeprav ni bila vložena v roku, ki ga Kadrovski predpisi določajo za pritožbo zoper odločbe o njihovi razvrstitvi v naziv, zaradi novega bistvenega dejstva. Gre za odločbo predsedstva Evropskega parlamenta z dne 13. februarja 2006 o ponovni razvrstitvi začasnih uslužbencev, ki so bili imenovani v uradnike na podlagi zunanjih natečajev po 1. maju 2004, v naziv, v katerega bi bili razvrščeni, če bi se zaposlili kot uradniki pred tem datumom.

Tožče stranke se čutijo diskriminirane s ponovno razvrstitvijo teh uradnikov Parlamenta in menijo, da bi jih bilo treba obravnavati enako, ker so bile, kot zatrjujejo, dejansko zaposlene kot začasni uslužbenci in ne kot pomožni uslužbenci. Menijo namreč, da so njihove pogodbe izhajale iz člena 2 Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev (PZDU) in ne iz člena 3a navedenih pogojev, ob dejstvu, da bi morale zasedati delovna mesta, ki so začasno prosta in za nadomeščanje uradnikov ali začasnih uslužbencev, ki začasno ne morejo izvajati svojih nalog. Tožče stranke podredno navajajo, da čeprav so bile zaposlene kot pomožni uslužbenci, naj bi bil njihov položaj v vsakem primeru podoben položaju začasnih uslužbencev.

Tožba, vložena 6. avgusta 2007 – Barbin proti Parlamentu

(Zadeva F-81/07)

(2007/C 247/71)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Florence Barbin (Luxembourg, Luksemburg) (zastopniki: S. Orlandi, J.-N. Louis, A. Coolen in E. Marchal, odvetniki)

Tožena stranka: Evropski parlament

Predlogi tožče stranke

- odločba Parlamenta o nenapredovanju tožče stranke v naziv AD 12 v napredovalnem obdobju 2006 naj se razglasi za nično;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožča stranka zatrjuje, da je v skladu z notranjimi določbami Parlamenta o napredovanju povprečno trajanje razvrstitve v naziv AD 11 štiri leta. Ker je bila tožča stranka v ta razred razvrščena od 1. aprila 2001, je dosegla referenčni prag za napredovanje v naziv AD 12 v napredovalnem obdobju 2006. Odbor za napredovanje je poleg tega njeno ime vpisal na seznam uradnikov, priporočenih za napredovanje v navedeni razred v zadevnem napredovalnem obdobju.

Tožeča stranka trdi, da organ, pristojen za imenovanja, ni predložil nobenega dokazila, ki bi upravičilo zavrnitev napredovanja in je tako kršil obveznost obrazložitve. Izpodbijana odločba naj bi poleg tega temeljila na odločbi v zadevi F-44/07 ⁽¹⁾, s katero je bila tožeči stranki dodeljena zgolj ena točka za delovno uspešnost. Tožeča stranka se nazadnje sklicuje na kršitev člena 1d Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti.

⁽¹⁾ UL C 155, 7.7.2007, str. 45.

Tožba, vložena 25. avgusta 2007 – Marcuccio proti Komisiji

(Zadeva F-86/07)

(2007/C 247/72)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasi naj se ničnost odločbe (v nadaljevanju: sporna odločba), v kakršnikoli obliki, s katero je tožena stranka zavrnila zahtevek tožeče stranke z dne 10. julija 2006, ki ga je ta naslovila na organ, pristojen za imenovanja, zaradi povrnitve škode, tako v posebni kot enakovredni obliki, ki ji je nastala zaradi dejanj, aktov in nezakonitih ravnanj ter zlasti psihičnega nadlegovanja, ki so ga med napotitvijo tožeče stranke v delegacijo Komisije v Angoli nad njo izvajali uslužbenci tožene stranke (v nadaljevanju: zadevna škoda);
- razglasi naj se ničnost, kolikor je potrebno, dopisa z dne 9. oktobra 2006, št. protokola PMO.3/MLP/mc D(2006) 9277;
- razglasi naj se ničnost, kolikor je potrebno, dopisa z dne 23. aprila 2007, ref. št. ADMINB.2/MB/ade D(2007) 8725, s katerim je bil zavrnjen ugovor z dne 27. decembra 2006, ki

ga je tožeča stranka vložila zoper sporno odločbo in dopis z dne 9. oktobra 2006;

- razglasi naj se ničnost, kolikor je potrebno, dopisa z dne 27. septembra 2005, ref. št. ADMIN/IDOC/GC/eh D(2005) 22005;
- ugotovi naj se, da so akti, dejstva in ravnanja, ki so navedeni v zahtevku tožeče stranke z dne 10. julija 2006, resnični, in naj se jih nato, kolikor je potrebno, razglasi za nedopustne, ali podredno, toženi stranki naj se naloži, naj brez odlašanja opravi preiskavo;
- toženi stranki naj se naloži, naj tožeči stranki brez odlašanja pisno sporoči ugotovitve navedene preiskave, ki naj jih tudi ustrezno objavi ter javnosti zagotovi dostop do njih;
- toženi stranki naj se naloži, naj brez odlašanja uniči izvirnike in vse kopije arhiviranega dokumenta z dne 14. avgusta 2001, naslovljenega „Conduite professionnelle de M. Luigi Marcuccio, conseiller économique à la délégation en Angola“, ter da o uničenju pisno obvesti tožečo stranko;
- toženi stranki naj se naloži, naj tožeči stranki plača znesek 1 520 000 eurov oziroma višji ali nižji znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbenca ugotovilo, da je pravičen in primeren, in sicer iz naslova odškodnine za tisti del zadevne škode, ki je tožeči stranki nastala do dneva vložitve tožbe;
- toženi stranki naj se naloži, naj tožeči stranki od naslednjega dneva po vložitvi tožbe do dneva, ko bodo predlogi iz te tožbe brez vsakršne izjeme sprejeti z ustreznimi odločbami, plača znesek 1 000 eurov oziroma višji ali nižji znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbenca ugotovilo, da je pravičen in primeren, ki zapade v plačilo prvi dan v mesecu za pretekli mesec, in sicer iz naslova odškodnine za tisti del zadevne škode, ki bo tožeči stranki nastala od prvega dne po vložitvi tožbe do dneva plačila;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo svojim trditvam tožeča stranka navaja tri tožbene razloge: 1) popolna neobrazloženost, tudi zaradi nelogičnosti, neskladnosti, neutemeljenosti, zmede in pretvez v utemeljitvah tožene stranke; 2) jasna in očitna hujša kršitev zakona; 3) kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in dolžnosti dobrega upravljanja.

Tožba, vložena 31. avgusta 2007 – Marcuccio proti Komisiji**(Zadeva F-87/07)**

(2007/C 247/73)

*Jezik postopka: italijanščina***Stranki**

Tožeča stranka: Luigi Marcuccio (Tricase, Italija) (zastopnik: G. Cipressa, odvetnik)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- razglasi naj se ničnost dopisa z dne 18. decembra 2006, prot. št. ADMIN.B.2 MB/hm (2006) 29517;
- razglasi naj se ničnost odločbe, v kakršnikoli obliki, s katero je tožena stranka zavrnila zahtevek tožeče stranke z dne 2. avgusta 2006, ki ga je ta naslovila na organ, pristojen za imenovanja, zaradi, prvič, povrnitve tistega dela škode, ki je tožeči stranki nastala do dneva vložitve tožbe in je bila povzročena z nedopustnimi akti, dejanji in ravnanji v zvezi s tremi zdravniškimi potrdili, ki jih je tožeča stranka predložila poleti 2001 (v nadaljevanju: zadevna škoda), in drugič, zaradi pridobitve dovoljenja na podlagi člena 19 Kadrovskih predpisov za uradnike Evropskih skupnosti, da v postopkih, ki jih tožeča stranka namerava začeti v zvezi z zgoraj navedenimi akti, dejstvi in ravnanji, poda izjavo in da pri pristojnem sodišču predloži dopis z dne 14. avgusta 2001, in sicer s podpisom vodje oddelka v zdravstveni službi Komisije;

- razglasi naj se ničnost, kolikor je potrebno, dopisa z dne 27. aprila 2007, ref. št. ADMIN.B.2/MB/ade D(07) 9132, s katerim je bil zavržen ugovor, ki ga je tožeča stranka vložila 12. januarja zaradi zavrnitve zahtevka z dne 2. avgusta 2006;
- ugotovi naj se, da so akti, dejstva in ravnanja, ki so navedeni v zahtevku tožeče stranke z dne 2. avgusta 2006, resnični, in naj se jih nato razglasi za nedopustne;
- toženi stranki naj se naloži, naj tožeči stranki iz naslova povrnitve tistega dela škode, ki je nastala do dneva vložitve tožbe, plača znesek 100 000 eurov, oziroma višji ali nižji znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence ugotovilo, da je pravičen in primeren;
- toženi stranki naj se naloži, naj tožeči stranki od naslednjega dneva po vložitvi tožbe do dneva, ko bodo predlogi iz te tožbe brez vsakršne izjeme sprejeti z ustreznimi odločbami, plača znesek 1 000 eurov oziroma višji ali nižji znesek, za katerega bo Sodišče za uslužbence ugotovilo, da je pravičen in primeren, ki zapade v plačilo prvi dan v mesecu za pretekli mesec, in sicer iz naslova odškodnine za tisti del zadevne škode, ki bo tožeči stranki nastala od prvega dne po vložitvi tožbe do dneva plačila;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V podporo svojim trditvam tožeča stranka navaja tri tožbene razloge: 1) popolna neobrazloženost, tudi zaradi nelogičnosti, neskladnosti, neutemeljenosti, zmede in pretvez v utemeljitvah tožene stranke; 2) jasna in očitna hujša kršitev zakona; 3) kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja in dolžnosti dobrega upravljanja.

POPRAVKI**Popravek obvestila v Uradnem listu v zadevi T-263/07**

(„Uradni list Evropske unije“ C 223 z dne 22. septembra 2007, str. 12)

(2007/C 247/74)

Obvestilo v UL v zadevi T-263/07, Estonija proti Komisiji je treba brati kot sledi:

„Tožba, vložena 16. julija 2007 – Estonija proti Komisiji

(Zadeva T-263/07)

(2007/C 223/17)

Jezik postopka: estonščina

Parties

Tožeča stranka: Republika Estonija (zastopnik: Lembit Uibo)

Tožena stranka: Komisija Evropskih skupnosti

Predlogi tožeče stranke

- Tožeča stranka predlaga, da se odločba Komisije z dne 4. maja 2007 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Estonija posredovala v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, razglasi za nično.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Odločba Komisije z dne 4. maja 2007 o nacionalnem načrtu razdelitve pravic do emisije toplogrednih plinov, ki ga je Estonija posredovala v skladu z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta, naj se razglasi za nično iz naslednjih razlogov:

- kršitev člena 9(1) in (3), kot tudi člena 11(2) Uredbe 2003/87/ES in posledična prekoračitev pooblastil;
- očitna napaka v presoji, saj Komisija ni upoštevala pravih informacij, ki jih je imela na razpolago, ampak se je oprla na napačne domneve, ki so neposredno in bistveno učinkovale na končni izid izpodbijane odločbe in določitev skupne količine pravic do emisije;
- kršitev člena 175(2)(c) ES, saj na podlagi Pogodbe ES Komisija ni pristojna za sprejem ukrepov, ki pomembno vplivajo na izbiro držav članic med različnimi viri energije in na splošno strukturo njihove oskrbe z energijo;
- kršitev načela dobrega upravljanja, saj Komisija ob sprejemu njene odločbe ni upoštevala vseh bistvenih okoliščin, ki se nanašajo na posamezen primer in ni preverila ali so vse domneve, ki jih je naredila ob sprejemu odločbe, pravilne;
- kršitev obveznosti obrazložitve.

⁽¹⁾ Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES, UL L 275, 25.10.2003, str. 32.“